

سوراجہامی ریزو و غلہ خالص و روان باقی غلہ کو پتی کے ذریعہ سے ہوا میں کپڑے
 میں باندھ کر آنہ اور انہار خالصہ میں اندازند سے پاک کرنا۔
 و پس از ان ہمیں کار کنند و لیکن فارسیان پاروژون | مصدر اصطلاحی۔ بقول
 ابن راپارو نہ گفتہ اند بلکہ پاتھین نام کردہ اند روزنامہ بحوالہ سفرنامہ ناصرالدین شاہ
 چنانکہ گذشت یکی از معاصرین عجم کہ طہرائی است قاجار کشتی را روان کردن مولف
 تصدیق این مصدری کند وی فرماید کہ پاروژون | مصدری کند کہ موافق قیاس است کہ پارو
 مرکب است از پارو و ب | علامت مصدر و ت | بمعنی چوبی گذشت کہ بدان کشتی می رانند
 اصل این مصدر (پارو بیدن) بود یعنی رو بیدن (آردو) نا و پلانا۔
 غلہ از پامی ستوران کہ عادت کاشتکاران است پارولہ | اصطلاح۔ بقول انند بحوالہ
 کہ خوشه های غلہ را بر زمین فرس کشند در مہ کاوانا فرسنگ فرسنگ بضم رای مہلہ و فتح لام
 بالای آن بدفعات می رانند تا از کد کوب | سکون های ہوتہ بمعنی تراشہ و لانت زن
 شان و اندہ از خوشہ با جدا شود و سوتیان ہین | و خود فروش و بذلہ بازو نقال مولف عمر
 را بہ تخفیف موحدہ و تھائی پاروون ہم گویند | کند کہ معاصرین عجم بزبان ندارند و دیگری
 ہمین است زبان و اصطلاح زبان و ہر گاہ | از محققین فارسی زبان ذکر این نکرہ اگر سند
 آن غلہ را با پاتھین بردارند و در ہوا از خس و خاشاک | استعمال بدست آید اسم جامع فارسی زبان نیم
 پاک کنند این را ہم مجاز پاروون میگویند (آردو) | دیگر بیچ (آردو) مسخرہ۔ دیکھو الواط۔

پارو | بقول برہان و سروری و جہانگیری و رشیدی و ناصر علی و وارستہ ہر وزن

چارہ (۱) معروفست کہ در مقابل درست باشد و بعربی قطعہ خوانند بہار بر قدری از
 چیزیں قانع و صاحب بول چال بوالہ معاصرین عجم ہم ذکر این کرده۔ خان آرزو
 در سراج گوید کہ قطعہ از چیزیں است مولف عرض کند کہ اسم جامع فارسی زبان است
 و پارکہ بہین گذشت محقق این (آردو) پارہ۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ مذکر۔ ٹکڑا۔ ریز۔
 (۲) پارہ۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و ناصری و وارستہ و بہار و سراج بمعنی
 گرز آہنیں (مسعود سعد سلمان ۵) برمی را کوفتہ پارہ دولی را دوختہ روین و
 سری را خار و خس بالین تنی را خاک و خون بستہ و مولف عرض کند کہ این را ہم
 اسم جامع فارسی زبان و انیم (آردو) آہنی گرز۔ صاحب آصفیہ نے گرز پر فرمایا
 فارسی۔ اسم مذکر ایک ہتھیار کا نام جو سر پر پارا جاتا اور اوپر سے موٹا ہوتا ہے۔
 (۳) پارہ۔ بقول برہان و سروری و رشیدی و ناصری و بہار بمعنی رشوت (عنصری
 ۵) ہر آنجا کہ پارہ شہ از در درون پڑ شود استواری ر روزن بر دن و (سونانی
 ۵) قاضی دعویٰ مرا نشنود پڑ تا نبرم سوی زلفش پارہ کیر و (مولوی معوی ۵)
 کن ای دوست ز جور این ولم آرزوہ کن پڑ جان پی پارہ بگیر و جگر م پارہ کن پڑ
 وارستہ گوید کہ (پارہ خوار) بمعنی رشوت خواری آید۔ خان آرزو در سراج می فرماید
 کہ معنی سوم و چارم نزدیک ہم مولف عرض کند کہ تحفہ چیزیں دیگر است و رشوت
 چیز دیگر فارسیان این را پارہ ازان گفتند کہ قدری می آید از مقدار مقصود یعنی
 کاری و پولی کہ متعلق از مقدمہ باشد گویا پارہ آن را بہ حاکم می دہند برای کاسیابی خود

ہمیں است وجہ تسمیہ این کہ معاصرین عجم تصدیق این می کنند و بارہ بہ موعده ہم گذشت
 کہ متبدل این است چنانکہ تپ و تب (اُردو) رشوت - موتث - دیکھو بارہ کا نمبر ۱۳ -
 (۴) پارہ - بقول بر بان و سروری و جہانگیری و رشیدی و ناصری و سراج یعنی تخفہ و تبرک
 (ناصر خسرو ۵) - از نیکو سخن چیزی نیابی پڑ کہ ز می دانابری بر رسم پارہ پڑ مولف
 عرض کند کہ بلحاظ مقداری قلیل کہ اکثر برای تخفہ می باشد فارسیان این را بدین اسم موسوم
 کردند (اُردو) تخفہ - دیکھو ارسال -

(۵) پارہ - بقول بر بان و سروری و جہانگیری و رشیدی و ناصری و سراج نوعی از حلا
 باشد کہ بشکر پارہ مشہور است (ناصر خسرو ۵) پندی بزرہ چونند بشنو پڑ بی عیب چو پارہ
 سمرقند پڑ مولف عرض کند اسم جامد فارسی زبان و مجاز معنی اول است یعنی پارہ از
 شکر (اُردو) شکر پارہ بقول آصفیہ (اُردو) اسم مذکر - ایک قسم کی مٹھائی جو بہ شکل مربع
 پارہ پارہ ہوتی ہے - شکر برگ - شکر پرہ - فارسی میں صرف پارہ ہی کہتے ہیں (بحرہ)
 واہ کیا یار کے ہونٹوں کی میں تعریف کروں پڑ جان پیاری نہیں جس سے وہ شکر پارہ میں پڑ
 (۶) پارہ - بقول بر بان و جہانگیری و رشیدی و ناصری و سراج یعنی پریدن و پرواز
 کردن (حکیم شانی و رصفت اسپ ۵) گر بہ پڑ پڑ پڑ ہامی بود پڑ پارہ او بدست و پای
 بود پڑ مولف عرض کند کہ طرز بیان محققین بالانوب نیست مقصود شان از پرواز است
 و پارہ بذمینی اسم جامد فارسی زبان و ہمیں است اسم مصدر پاریدن کہ می آید بحدف
 نامی ہوز (اُردو) پرواز - دیکھو پارک کے چوتھے معنی -

(۷) پارہ - بقول برہان و ناصری جزو را نیز گویند چنانکہ سی جزو قرآن را سی پارہ گویند (مولوی معنوی ۷) سی پارہ بکثرت در چلہ شدی ہوسے پارہ منہم ترنس چلہ کن پڑ (اولہ ۷) آن قبلہ مشتاقان ویران نشود ہرگز پڑوان مصحف خاموشان سی پارہ نخواہد شد خان آرزو در سراج گوید کہ بعد نوشتن معنی قطعہ بمعنی جزو نیز سہواست مولف عرض کند کہ در پارہ چہیزی و جزو کتابی فرق بین است خان آرزو غور نکرد موافق قیاس و مجاز معنی اول باشد (آرو) پارہ بقول آصفیہ جزو حصہ - مذکر -

(۸) پارہ - بقول برہان ناووشیزہ را ہم گویند کہ دختر بی بکارت باشد - خان آرزو در سراج بذکر این گوید کہ اغلب کہ بد معنی مجاز باشد مولف عرض کند کہ استعمال این بد معنی بدون ترکیب از نظر مانگداشت و بد معنی (خام پارہ) تو ان گفت کہ معاصرین عجم و ختری را گویند کہ قبل از بلوغ بکارتش زائل شدہ باشد پس ناووشیزہ دبی بکارت را پارہ گفتن اگر چہ موافق قیاس است ولیکن محتاج سند باشد کہ محققین اہل زبان ازین ساکت اند و برای قول برہان غیر از سند (خام پارہ) کہ زبان سوقیان است سندی دیگر بدست نیاید (آرو) وہ لڑکی جس کی بکارت زائل ہو گئی ہو - موش -

(۹) پارہ - بقول برہان معنی زادہ ہم چنانکہ گویند (مخدوم پارہ) یعنی مخدوم زادہ - خان ناصری ذکر این بحوالہ برہان کردہ گوید کہ ما این را اور فرہنگ ہا نیافتیم - خان آرزو در سراج بذکر این گوید کہ اغلب کہ مجاز باشد چنانکہ مس پارہ مولف عرض کند کہ (مخدوم پارہ) کناہ باشد و استعمال این ہم بدون ترکیب نیاید و (مس پارہ) متعلق بد معنی نباشد بلکہ

متعلق یعنی اول است فمائل (اُروو) لڑکا۔ مذکر۔

(۱۰) پارہ۔ بقول برہان و جہانگیری و رشیدی و ناصری بزبان رومی زرمی است کہ در بہان ولایت راج صاحب سروری گوید کہ قسمی از درم است در بلا و روم و بقول ناصری بانڈک مایہ بہا (فصول ۵) اکثر سپران شہر بغداد و کاندہنہان و آشکارہ و کونیکہ از ان درست تر نسبت و پاشد بد و پارہ و یاسہ پارہ و خان آرزو و سراج گوید کہ لغت رومی است مولف عرض کند کہ فارسیان ابن لغت رومی را ہم بزبان وارند و ہمین سکہ در بغداد و راج است و کم کم در ایران ہم چنانکہ معاصرین عجم گویند (اُروو) پارہ ایک رومی سکہ کا نام ہے جو مثل درم کے کم قیمت ہے جیسے ہندین و داتی اور چواتی۔ مذکر۔

(۱۱) پارہ۔ بقول برہان و جہانگیری و سراج ہندی سیاب را گویند مولف عرض کند کہ چون فارسیان استعمال این بطور تفریس نمی کنند ضرورت بیان این نہ داشت ولیکن بعضی از معاصرین عجم گویند کہ در لغات ہندی بالف آخر است و فارسیان یہ ہای ہوز آخرہ بزبان وارند و اللہ اعلم بحقیقۃ الحال (اُروو) پارہ۔ بقول اصفیہ۔ ہندی۔ اسم مذکر۔ دہات کا نام۔ زہیق۔ سیاب۔

پارہ اُروو اصطلاح۔ بقول برہان باہرہ و آرزو بقدر گئی از خمیر سازند و پزند	
بالٹ کشیدہ و بہرہ لہی نقطہ زدہ آتش صاحبان سروری و رشیدی و ناصری	
اُرومی است کہ با دواج شہرت دارو ہم ذکر این کردہ۔ خان آرزو در سراج	

<p>گوید کہ صاحب رشیدی کہ این را مخصوص پارہ چاہا اصطلاح - بقول رہنما بحوالہ بہ فقرا کردہ بیجاست مولف عرض کند سفر نامہ ناصر الدین شاہ قاجار یعنی بعض کہ صاحب مویہ ہم برای تائید فضلاء حسرت مقامات و بعض مساکن مولف عرض کند این تخصیص کند و معنی ترکیبی این موافق قیاس کہ معنی حقیقی است و موافق قیاس (اردو) و کنایہ باشد (اردو) و یکہوا و ما ج - بعض مقامات - مذکر -</p>	<p>پارہ تن اصطلاح - بقول و درستہ (۱) خویش و نزدیک کہ حکم پارہ تن و اردو و مانند معنی رشوت خوار مولف عرض (۲) جزو تن (مخلص کاشی ۷) ناید بکار کند کہ موافق قیاس و اسم فاعل ترکیبی است پارہ تن روز احتیاج کی شانہ یا دطرہ (مفید المعنی ۷) ایرت کہ شب خیزی او شمشاد می کند (میرنجبات ۷) درجہا آدم نیست و ز کبیر بچکس سر او خم نیست و ہر کہ بہت دشمن تست و غیر کونت کہ پارہ بی قطعہ کس نظر سازد با کس و چون ایر تن تست و صاحبان بہار عجم و بحر ہمزبان تو پارہ خوار در عالم نیست و (اردو) و درستہ و صاحب انند نقل نگار بہار مولف رشوت خوار -</p>
<p>پارہ خوار اصطلاح - بقول بحر و بہار رشوت دادن مولف عرض کند کہ موافق قیاس و متعلق یعنی سوم پارہ کہ گذشت یعنی حقیقی (اردو) رشوت دینا -</p>	<p>پارہ وادون استعمال - بقول بحر یعنی دوم مجازش بر سبیل کنایہ (اردو) (۱) رشوت دادن مولف عرض کند کہ موافق قرابت وار (۲) بدن کا ایک حصہ - قیاس و متعلق یعنی سوم پارہ کہ گذشت یعنی جزو بدن - مذکر -</p>

<p>پارہ دوز اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ معنی مجازی است کہ شہرت گرفتہ مولف نرہنگا فرنگ (۱) آنگہ جامہ ہای کہندہ و دریدہ عرض کند کہ مقصود من بزین نباشد کہ را و زود را یعنی خیمہ دوز مولف عرض نظم بیسی تحقیقش استعارہ وایت (اروی) کند کہ معنی ازل تیشی و موافق قباس یعنی دوم وہ نرد کپڑا جس کو یہودی اپنے امتیاز کے مجازاً آن را اسم زعل ترکیب (اروی) است لباس کے کہندے پر دکایا کرتے وہ شخص جو پیٹے پر اسے کپڑوں کو پسوند لگاتے ہیں۔ مذکر۔</p>	<p>پارہ دوز اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ معنی مجازی است کہ شہرت گرفتہ مولف نرہنگا فرنگ (۱) آنگہ جامہ ہای کہندہ و دریدہ عرض کند کہ مقصود من بزین نباشد کہ را و زود را یعنی خیمہ دوز مولف عرض نظم بیسی تحقیقش استعارہ وایت (اروی) کند کہ معنی ازل تیشی و موافق قباس یعنی دوم وہ نرد کپڑا جس کو یہودی اپنے امتیاز کے مجازاً آن را اسم زعل ترکیب (اروی) است لباس کے کہندے پر دکایا کرتے وہ شخص جو پیٹے پر اسے کپڑوں کو پسوند لگاتے ہیں۔ مذکر۔</p>
<p>پارہ کار اصطلاح۔ بقول برہان با</p>	<p>(۲) خیمہ دوز۔ مذکر۔ ڈیرا بنانے والا۔</p>
<p>پارہ زرد اصطلاح۔ بقول برہان یعنی کاف بروزن لالہ زار شوخ و شنک را زای نقطہ دار و سکون را و دال بی نقطہ گویند صاحب جہانگیری در لمعات میفرماید پارچہ زردی باشد کہ یہودان برای امتیاز کہ کنایہ از ماہ رومی و انا و حست و چالاک بر دوش جامہ دوزند و آنرا بصری غیار و (شیخ نظامی سے) چوشاپور آمد اندر پارہ کار و دلم را غیارہ خوانند۔ صاحب رشیدی بذکر این پارہ کرد آن پارہ کار پڑ صاحب ناصری میفرماید گوید کہ این را بصری غیار گویند صاحب سرور کہ برہان در وزن لفظ خطا کرده و ہمان سند نظامی ہم این را آورده (خاقانی سے) گردون پیش کرده کہ بالاند گویند صاحب رشیدی ہم باصناف یہودی پانہ بکتف کہو و خویش پو آن زرد ہای ہوز نوشتہ صاحب انند نقل نگار ناصری صاحب پارہ مین کہ چہ عمداً بر انگند پڑ صاحب ناصری بیان متفق با برہان در وزن اعظم۔ خان آرزو و ہمزبانیش۔ خان آرزو در سمرات گوید کہ این سرتج بذکر این بروزن لالہ را از گوید کہ معنی</p>	<p>پارہ زرد اصطلاح۔ بقول برہان یعنی کاف بروزن لالہ زار شوخ و شنک را زای نقطہ دار و سکون را و دال بی نقطہ گویند صاحب جہانگیری در لمعات میفرماید پارچہ زردی باشد کہ یہودان برای امتیاز کہ کنایہ از ماہ رومی و انا و حست و چالاک بر دوش جامہ دوزند و آنرا بصری غیار و (شیخ نظامی سے) چوشاپور آمد اندر پارہ کار و دلم را غیارہ خوانند۔ صاحب رشیدی بذکر این پارہ کرد آن پارہ کار پڑ صاحب ناصری میفرماید گوید کہ این را بصری غیار گویند صاحب سرور کہ برہان در وزن لفظ خطا کرده و ہمان سند نظامی ہم این را آورده (خاقانی سے) گردون پیش کرده کہ بالاند گویند صاحب رشیدی ہم باصناف یہودی پانہ بکتف کہو و خویش پو آن زرد ہای ہوز نوشتہ صاحب انند نقل نگار ناصری صاحب پارہ مین کہ چہ عمداً بر انگند پڑ صاحب ناصری بیان متفق با برہان در وزن اعظم۔ خان آرزو و ہمزبانیش۔ خان آرزو در سمرات گوید کہ این سرتج بذکر این بروزن لالہ را از گوید کہ معنی</p>

<p>مشتوقی کہ دل را پارہ پارہ سازد و فرماید (میرچی شیرازی سے) کو امتلا می غصہ کمش کہ این مجاز است مولف عرض کند کہ اہل حرص را دل پابست پارہ غم زری کمترک اسم فاعل ترکیبی است یعنی مشتوقی کہ پارہ خورد دل صاحبان بگردانند ہمزبانش مولف گوید پارہ کردن دل کار اوست و بقاعدہ فارسی کہ موافق قیاس است (ارو) بہت چوٹا بہان وزن لالہ زار صحیح است اگر نظامی حصہ - مکر - قدر قلیل -</p>	<p>استعمال این با صفت ہای ہمزکرہ تصریحاً پار یاب اصطلاح - بقول برہان بروزن اوست در لغت حیث است از ناصری فاریاب (۱) زراعتی کہ با آب رود خانہ و شاد کہ از قوا عدزبان خود خبر نہ داشت و با اعتماد آن مزروع شود صاحب جہانگیری گوید کہ استعمال نظامی اعتراض بر بہان کرد (پار یاو) ہم گویند و فاریاب و قار یاو ہم (ارو) معشوق - مذکر -</p>
<p>پارہ کردن استعمال - یعنی چاک کردن صاحبان رشیدی و موید ہم ذکر این کردہ اند است و حصہ حصہ کردن ہم (ظہوری سے) کہ ضد دہی باشد - خان آرزو در سراج بذکر چون چہار از جلوہ شمشاد قدش سرور را ہو معنی اول گوید کہ (۲) نام دو شہر ہم اول در گریبان پارہ کردن دستپار می رسد و نزدیک بلخ و دیگر در اقصای ترکستان و (ارو) پارہ پارہ کرنا - چاک کرنا بکڑے کرنا اشارہ این بر پار او ہم گذشت مولف</p>	<p>پارہ کردن استعمال - بقول بہار معنی عرض کند کہ ظاہر اصل این با ریاب بیای قدری کمتر و این مبالغہ و مقدار قلیل است موحدہ یافتہ می شود بمعنی حاصل کنندہ بشر</p>
<p>پارہ کردن استعمال - بقول بہار معنی عرض کند کہ ظاہر اصل این با ریاب بیای قدری کمتر و این مبالغہ و مقدار قلیل است موحدہ یافتہ می شود بمعنی حاصل کنندہ بشر</p>	<p>پارہ کردن استعمال - بقول بہار معنی عرض کند کہ ظاہر اصل این با ریاب بیای قدری کمتر و این مبالغہ و مقدار قلیل است موحدہ یافتہ می شود بمعنی حاصل کنندہ بشر</p>

<p>وزراعتی کہ با آب رودخانه و امثال آن سیراب کہ بمعنی پریدن و پرواز کردن است (سالم انعم) ^{بیشتر} شود و شادابی شود و حاصلش بہتر و زیادہ تر کہ غیر از ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید دمی است و این مبدل آن بہ تبدیل ہوئے مولف عرض کند کہ اسم مصدر این بہان بابا می فارسی و پاراؤ کہ گذشت مخفف و مبدل پار کہ بمعنی پرواز گذشت و پریدن کہ می این کہ تمثالی حذف شد و موحدہ بدل شد آید مخفف این (آرو) اڑنا۔ پرواز کرنا۔</p>	<p>پروا چنانکہ آب و آو بمعنی دوم مجازش کہ زراعت این ہر دو شہر تمام تر پار یاب باشد کہ موسوم شد بہمین اسم (آرو) و یکہو پاراب۔</p>
<p>پار لیس اصطلاح۔ بقول رہنما بحوالہ سفرنامہ ناصرالدین شاہ قاچار مراد پیرس۔ دارالسلطنت فرانس ہولند عرض کند کہ مفرس پیارس باشد بہ قلب بعض دیگر بیچ (آرو) پیرس۔ ملک فرانس کے دارالسلطنت کا نام۔ مذکر۔</p>	<p>پار یا و اصطلاح۔ بقول صاحبان برہان و سروری و ناصری و جہانگیری در شیدی و سراج مراد پار یاب مولف عرض کہ مبدلش ہچون آب و آو دیگر بیچ (آرو) و یکہو پار یاب۔</p>
<p>پارین اصطلاح۔ بقول انند بحوالہ فرہنگ فرنگ بکسر رومی جملہ (۱) سال گذشتہ مولف عرض کند کہ معنی لغتلی این (۲) منسوب بہ سال گذشتہ و مجازاً بمعنی کہنہ و مزید علیہ این پارینہ کہ می آید برای معنی اول طالب سند می باشیم کہ استعمالش از</p>	<p>پاریدن بقول برہان بروزن خاریدن صاحب ناصری ہمزبان صاحب بحر کہ محقق مصداق است می فرماید</p>

<p>نظر مانگداشت و معاصرین عجم بزبان نذارند کہ معنی کہنہ و چیز می کہ سال تمام برو گذشتہ و معنی دوم موافق قیاس کہ یاد نون نسبت (سعدی سخ) کہ تقویم پارینہ نامید بکار بر لفظ پار زیادہ کرده اند (ارو) (۱) مولف عرض کند کہ با می ہو تو زور آخر دیکھو پار کے پہلے معنی (۲) پرانا۔ دیکھو این زائد باشند و یاد نون نسبت بالفظ پارینہ۔</p>	<p>پارینہ۔</p>
<p>اصطلاح۔ بقول سروری کہ صاحب سروری ذکرش کرد و معنی بیان انچہ منسوب باشد بسال گذشتہ (سعدی) کردہ صاحب انند صحیح است کہ کتاب باشد چند خرامی و تکبیر کنی و دولت داز برود سند سعدی بہین منشی پیدا است پارینہ تصور کنی و صاحب انند گوید (ارو) پرانا۔</p>	<p>پارینہ۔</p>
<p>باز بقول بہان بسکون زای نقطہ وار معنی (۱) بیغش و (۲) نازک و لطیف صاحب ناصری ہم ذکر این کردہ۔ صاحب سفرنگ بشرح (پنجاد ششمی فقرہ نامہ شست حی افرام) ذکر این فرمودہ مولف گوید کہ این فارسی قدیم و اسم جامد زند و پازند است و حالاً بزبان معاصرین عجم متروک (ارو) (۱) خالص (دیکھو ادمن) (۲) نازک۔ لطیف۔</p>	<p>پازند۔</p>
<p>اصطلاح (الف) ماورا ایام طفل نخبت ترا کہ بزرگ می کند بقول سروری (۱) اندر کنار چون پازاج و فرماید کہ و ایہ باشد (منصور شیرازی) (۲) بناز و فرہنگ معنی (۲) قابلہ آورده کہ (نام)</p>	<p>(الف) پازاج (ب) پازاج</p>

و (ماماچہ) نیز گویند (سوزنی س) گفته من می طرازو که قابلہ و مام نات و همین را
 طلال زاده بطبع پڑ نبود مرخشوک را پازراج پڑ ماماچہ ہم نامند صاحب سراج بر ایاراج
 و فرموده که منصور شیرازی سہو کرده کہ معنی دایہ یہ را می ہملہ (ذکر ہر دو معنی کرده و اعتراف
 تکم کرده اما بخاطر این بی بضاعت میرسد کہ جہانگیری نسبت معنی دوم ہم نقل کرده گوید
 چون ز آج زن زائیدہ باشد پازراج معنی کہ خطای اوست مولف عرض کند کہ (با
 زنیکہ خدمت اومی کند پس دایہ را نیز پازراج راج) بہ موحدہ و را می ہملہ و جیم عربی گذشت
 توان گفت کہ او نیز تعہد خدمت زن زائیدہ و ما خیال خود بہمد را بخاطرا ہر کردہ ایم و
 می کند صاحب مویدین دایہ جیم عربی و فارسی (بازراج) بہ موحدہ و را می ہملہ و جیم فارسی
 ہر دو نوشتہ می فرماید کہ با جیم فارسی درست ہم بجایش مذکور شد و مادر انجا اشارہ
 تراست و اشارہ پازراج ہم کند کہ بہ را می ہملہ (ب) کردہ ایم و (پازراج) بہ بای فارسی
 گذشت و را می مجہد را صحیح داند و معنی این (ا) و را می ہملہ و جیم فارسی ہم بجایش نوشتہ شد
 نات) گفته کہ مقصودش غیر از قابلہ نیست صاحب کہ آنرا سبدل (ب) گفته ایم و (ب) را
 برہان ذکر (الف) نکرد و بذکر (ب) از معنی اول اصل قرار دادہ ایم و حق ہمین است کہ
 مرضہ مراد گیرد و ذکر معنی دوم ہم - صاحب این مرکب است از پامعنی خودش و زراج
 جہانگیری بذکر (ب) ذکر معنی اول بوالہ منصور بمعنی زن زائیدہ و سبدل آن زراج
 شیرازی کردہ گوید کہ بعربی مرضہ خوانند فرماید بہ جیم عربی پس کسی کہ پیش پای زن زائیدہ
 کہ با نامصوری درین سہو کردہ و بذکر معنی دوم می نشیند ہمان قابلہ است و معنی اول

بجائز باشد کہ مرثیہ را ہم بہ ہمین یک اسم غالب و ہلوی را نمی رسد کہ دخل در منقولات خواندہ اند صاحب جامع ہم کہ محقق اہل کند کہ من وجہ معقول ہم بہت (ارو) زبان است ذکر (ب) ہر دو معنی بالا کردہ (۱) قابلہ و یکہو با زاج (۲) انا - بقول تصنیف غالب و ہلوی در قاطع بر زبان ذکر (ب) کردہ اسم سوئت - دودہ پلانے والی عورت - وایہ نسبت معنی دوم بر زبان اعتراض می کند چنانہ ار | اصطلاح - بقول انند بوالہ فرہنگ و صاحب قاطع القاطع جواب ترکی بہ ترکی می دہد فرنگ نوعی از کفش کہ مزارغان پوشند صاحب ہیوہ و ما بحدیکہ غور کردیم فضولی غالب است بر انزار و کفش قانع و تارک خصوصیت بیان کردہ و این اعتراض پیدا کردہ او نیست بلکہ انند مولف عرض کند کہ اصل این (پازار) مال صاحب چہانگیری است کہ او ہم مثل بود الف دوم حذف شدہ (پازار) شد مخفی غالب بر معنی دوم زبان اعتراض کشاودہ سباد کہ (ازارپا) بسہ معنی گذشتہ کہ در ان معنی و بہ تحقیق ما نظر بر صراحتی کہ صاحبان جامع کفش و انزار داخل نیست اگر چہ خلاف و سروری کردہ اند ہر دو معنی را درست می ویم قیاس نیست لیکن بدون سندا استعمال این و ہمین کہ معنی دوم اصل است و معنی اول را تسلیم نہ کنیم کہ معا صرین عجم بر زبان بجائز کہ وایہ ہم یعنی رضا عت نومولودند از ندو دیگر محققین زبان دان و اہل زبان ندست زن نوزائیدہ می کند و ہر گاہ ازین ساکت ما تخصیص را نمی پسندیم (ارو) محققین اہل زبان ہر دو معنی را تسلیم کنند و یکہو با انزار -

پازر با | اصطلاح - بقول انند بوالہ فرہنگ فرنگ ز ہر مہرہ را گویند مولف عرض

کند اسم جامد فارسی قدیم یعنی زند و پازند باشد دیگر محققین ازین ساکت - معاصرین
عجم بزبان ندارند (اُردو) زہر مہرہ (دیکھو باد مہرہ)

<p>پاز تازی اصطلاح - بقول برہان پاتامی جزئی - کلی کی ضد - موتث - نا کامل - ناقص منطبق قرشت بروزن آبیاری یعنی جزئی کہ در برابر زمین وہ جسکا نفس مفہوم زیادہ چیزوں پر صادق کلی است و پاز تازیان یعنی جزئیات - صاحب آئے جیسے زید جزئی ہے انسان کا - ناصری ہم ذکر این کردہ گوید کہ این لغت از دساتیر است صاحب انند نقلش برداشتہ صاحب سفرنگ بشرح دہمی فقرہ (نامہ شت ساسان تخت) این را بہ زامی ششم عوض رامی پہلہ نوشتہ واستعمال جمع این ہم کردہ صراحت حروف ہم کند مولف عرض می کند کہ ہر دو محققین اول الذکر یا انیکہ در کتابت غلط کردند کہ زامی ہو ز را بہ رامی پہلہ نوشتند یا این تبدلش باشد چنانکہ بزغ و برغ بہر جا قیاس می خواہد کہ (پاز تازی) اسم جامد فارسی قدیم باشد یعنی جزو و زیادت یا می مصدری این لغت یعنی جزئی مستعمل شد (اُردو)</p>	<p>پازون مصدر اصطلاحی - بقول بہار بمعنی بازی دادن (فطرتی ۷) جلوہ آن ساق سیمین دل ز قمری می برد و قدر آن در بردن دل سرور اپامی زند کرد ترک کردن (صایب ۷) دست چون تہید دست زخم پر منکہ چون شستہ مکرر بگہر پازوہ ام پر وارستہ ذکر معنی دوم صاحب بگہر پازوہ صاحب بگہر پازوہ صاحب انند نقل نگار بہار بہر دو معنی مولف عرض ہم معنی دوم حاصل میشود معنی مباد کہ در نسخہ بہار مطبوعہ سراجی پہل بر معنی اول الذکر قناعت شدہ و مطبعہ نیکو</p>
---	---

معنی آخر الذکر ہم نوشتہ و نظر بر معنی ترکیبی (۱) کند کہ موافق قیاس است و متعلق بمعنی اول
 بمعنی حقیقی زون پابریز می است (محمد سید) (پازون) اسم مفعولش (آرودو) پائمال
 اشرف (۵) از تقافلہا می پی در پی گریاں بقول آصفیہ - فارسی - روند اہوا - پائمال -
 کنم و پازنم چند ان بیعت خود کہ بیدارش کنم پازش | اصطلاح - بقول بریان بکیر زامی
 و (۲) کنایہ باشد از ترک کردنش چنانکہ از کلام ہوز بروزن خواہش گیاہ و علت زیادتی
 مناسب کہ بالاندکور شد پیدا است (ولہ ۵) را از میان غلہ زار کنندن دو دور افگندن
 صد گل بنجار و دار و در قفا ہر زخم خار و پای ہچنانکہ پیرایش شاخہا می زیادتی درخت
 ز و بر دولت خود ہر کہ خار از پاکشید (آرودو) را بریدن صاحبان تا صری و انند ہم ذکر
 لات مارنا - بقول آصفیہ (۱) خفگی سے انمعنی کردہ اند مولف عرض کند کہ این
 ہو کر مارنا (۲) ترک کرنا (جرات ۵) حاصل بالمصدر (پازیدن) بود و تبدیل
 مواہون جس کے لئے مین ہزار حیف وہ پازیدن بمعنی بیان کردہ محققین بالایعنی
 شوخ و کبھی نہ لات ہی اگر مزار پرار سے ہر خس و شاک از بن پامی غلہ زار چیدن و
 (لالوی - از آصفیہ ۵) مع قارون زمین صاف و پاک کردنش - حالاً مصدر (پازیدن)
 مین وہیں گیا گنج زر قارون و کسی نے بر زبان نیست و محققین معادرا از ترک
 دولت دنیا پہ ایسی لات ماری تھی و کردہ اند و این حاصل بالمصدرش خبر میدہا
 پازوہ | اصطلاح - بقول انند بچوالہ از وجود آن و اہلش پازیدن مستعمل است
 فرہنگ فرنگ بمعنی پائمال مولف عرض بدیکر معانی چنانکہ گذشت این است

حقیقت این لغت کہ معاصرین عم تصدیق نہیں میکنند	مولف عرض کند کہ اشارہ این بر معنی
(اُردو) وکن مین اس کو کلچائی کہتے ہیں اور	دوم بدون گذشت و این بمعنی اول اسم
مجاورہ زبان مین (نلانی) بقول آصفیہ۔ اسم	فاعل ترکیبی است بمعنی پامی زنندہ و مطلقاً
موتث۔ کہیت نلاسنے کا کام۔ صفائی۔	برای بزرگہ چون اور برای کوچ می گیرند
پازگیر اصطلاح۔ بقول انندجو الہ فرہنگ	پامی خود زند و ہمین است عادت او
فرنگ دوم مارواژو ہا مولف عرض کند کہ	بخیالش علاج رستگاری و در زبان کوہی
اگرچہ دیگر محققین این را ترک کردہ اند و لیکن	این عادت بیشتر است بحدی پامی خود
معاصرین عم تصدیق این می کنند کہ اصل این	می زنند کہ اکثر از دست گیرند و جدا
(از پازگیر) بود بحدث الف و قلب بعض پازگیر	رہا می شوند از نیچاست کہ فارسیان
شد یعنی چیزی کہ کس را از پامی او گیرد و قید	این را بدین اسم موسوم کردند کہ کنایہ
کندوم مارواژو است در این کنایہ باشد	باشد و ماخذ معنی دوم ہم ہمین کہ چون رقا
(اُردو) سانپ اوراژو ہا کی دوم۔ موتث۔	را از پر ہایش گیرند پامی خود می زند
پازرن اصطلاح۔ بقول برہان بروزن	بدین امید کہ اورا بگذارند (اُردو)
داون (۱) بزرگوہی را گویند۔ صاحب ناصری	(۱) بزرگوہی۔ مذکر۔ جنگلی بکرا (۲) چنگا۔
چہ خوش صراحت کردہ کہ بمعنی پازون است	بقول آصفیہ۔ مذکر۔ پروانہ۔ پروا رگیرا۔
و اصطلاحاً معنی بالاتراریافت نیز فرماید کہ	اسی کو وکن مین پازر کہتے ہیں۔
(۲) بمعنی رقا ص کہ در ہند آنرا پازر گویند	پازر نامہ اصطلاح۔ بقول ناصری و انندجو

پانچ نام کہ معنی لقب و قرین و ہمال گذشت می فرماید کہ چیزی کہ بر آتش زند زند تا از آن
مولف عرض کند کہ صراحت ماخذش آتش بر آید و معنی ترکیبی آنکہ ہمپائی و معاونت
ہمدرا بخا کردہ ایم و درینجا ہمین قدر کافی با آتش زند در بر آوردن آتش کند و بدین
است کہ مبدل آنتست چنانکہ پیشک و مناسب شرح زند را گویند چہ احکام آتش
و پیشک (اردو) دیکھو پانچ نامہ - کہ در زند مکنون است با عنایت آن شرح
پازند اصطلاح - صاحب برہان گوید کہ ظاہری شود صاحب ناصر متفق با برہان
بر وزن پابند تفسیر زند باشد و زند کتاب (حکیم ناصر خسرو) ای خواندہ کتاب زند و
زردشت است و برعکس این ہم گفتہ اند پازند پوزین خواندن زند تا کی و چند قول
یعنی زند تفسیر پازند است و بعضی دیگر گویند پوزند و زند بر لب پوزند و زردشت چنین
کہ (زند و پازند) دو کتاب اند از تصنیفات نوشتہ در زند پوزان آرزو در سراج بذکر قول
ابراہیم زردشت در آئین آتش پرستی دیکھو برہان و رشیدی گوید کہ تحقیق این در آبتا
گوید کہ ترجمہ کتاب زند است و باز ای فارسی گذشت مولف عرض کند کہ اسم جامد
ہم آمدہ - صاحب جہانگیری ہم ذکر این کردہ فارسی قدیم است کہ آن را زند و پازند
(انوری) حرف صوت از تضاد گویند (اردو) دیکھو آبتا جو معنی شرح زند
مرحبا زند حبذا پازند پوز صاحب سروری گزرا اور بعضون لئے خود پازند کو کتاب
بذکر معنی بالا صراحت مزید کند کہ زند و پازند کہا ہے جو ابراہیم زردشت کی مصنف ہے
نام تفسیر کتاب آبتا باشد صاحب رشیدی دو وزن حالت میں نوشتہ -

<p>پازوپری اصطلاح - بقول جهانگیری که می آید مولف عرص کند که ازین کتب نوعی از انگور - دیگر از محققین فارسی زبان هم کنایه از قسم خاص انگوری توان گرفت که ذکر این نکرد - پاز یعنی سفید و نازک و لطیف شیر و دار و لطیف باشد موافق قیاس (ارو) ^{پاز} بجایش گذشت و پری پراز شراب از انگور است انگور کی ایک خاص قسم کوفاریون پازوپری کہاؤن</p>	<p>پازوپری اصطلاح - بقول جهانگیری که می آید مولف عرص کند که ازین کتب نوعی از انگور - دیگر از محققین فارسی زبان هم کنایه از قسم خاص انگوری توان گرفت که ذکر این نکرد - پاز یعنی سفید و نازک و لطیف شیر و دار و لطیف باشد موافق قیاس (ارو) ^{پاز} بجایش گذشت و پری پراز شراب از انگور است انگور کی ایک خاص قسم کوفاریون پازوپری کہاؤن</p>
<p>پازوم اصطلاح - بقول انند بواله فرہنگ فرنگ یعنی زامی ہوز یعنی طعام و غذا مولف عرص کند کہ دیگر ہمہ محققین ازین ساکت - معاصرین عجم بزبان ندارند اگر سند استعمال پیش شود تو انیم گفت کہ اسم جامد فارسی قدیم است یکی از معاصرین زردشت کہ دستورشان است این را لغت زرد و پازند گوید کہ اعتبارش کنیم (ارو) غذا بر وقت</p>	<p>پازوم اصطلاح - بقول انند بواله فرہنگ فرنگ یعنی زامی ہوز یعنی طعام و غذا مولف عرص کند کہ دیگر ہمہ محققین ازین ساکت - معاصرین عجم بزبان ندارند اگر سند استعمال پیش شود تو انیم گفت کہ اسم جامد فارسی قدیم است یکی از معاصرین زردشت کہ دستورشان است این را لغت زرد و پازند گوید کہ اعتبارش کنیم (ارو) غذا بر وقت</p>
<p>پازہر اصطلاح - بقول برہان لفتح زامی خان آرزو در سراج اصل این را ہر ہال ہوز و سکون باورامی قرشت معروف و اصل ہملہ عوص و او و اند یعنی (پازہر) کہ بجای این پازہر ہوزہ یعنی شویندہ زہر و پازہر یعنی گذشت و قول برہان و جهانگیری را ہوز شستن و پاکیزہ کردن آیدہ و او حذف شدہ غلطی پندارد مولف عرص کند کہ پازہر یعنی و معرب آن فاو زہر است و آن را تریاق شست و شو و پاکیزگی بجایش می آید اگر قبلاً نیز گویند و عبرتی جہر آئین خوانند اگر با آب جهانگیری اصل این را (پازہر) قرار دہیم ہر از یاد تریسایند و برگزانی مار طلا کنند نافع این مختلف است و خیال ما ناخدیبان کردہ باشد صاحبان جهانگیری در شیدی و سرودی رشیدی رامی پسند و کہ بہ (پازہر) بہ ہر (ناصری) بذیل پازہر) کہ این کردہ اند و ال ہملہ عوص و او گذشت و لیکن ماخذ</p>	<p>پازہر اصطلاح - بقول برہان لفتح زامی خان آرزو در سراج اصل این را ہر ہال ہوز و سکون باورامی قرشت معروف و اصل ہملہ عوص و او و اند یعنی (پازہر) کہ بجای این پازہر ہوزہ یعنی شویندہ زہر و پازہر یعنی گذشت و قول برہان و جهانگیری را ہوز شستن و پاکیزہ کردن آیدہ و او حذف شدہ غلطی پندارد مولف عرص کند کہ پازہر یعنی و معرب آن فاو زہر است و آن را تریاق شست و شو و پاکیزگی بجایش می آید اگر قبلاً نیز گویند و عبرتی جہر آئین خوانند اگر با آب جهانگیری اصل این را (پازہر) قرار دہیم ہر از یاد تریسایند و برگزانی مار طلا کنند نافع این مختلف است و خیال ما ناخدیبان کردہ باشد صاحبان جهانگیری در شیدی و سرودی رشیدی رامی پسند و کہ بہ (پازہر) بہ ہر (ناصری) بذیل پازہر) کہ این کردہ اند و ال ہملہ عوص و او گذشت و لیکن ماخذ</p>

<p>اول الذکر را غلط ندانیم (اُردو) دیکھو نرہنگ نرنگ بکسر زای ہوتو زوری است مریابی را مولفٹ عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی</p>	<p>پاؤزہر۔ پازری بقول سفرنگ بشرح (سندھی)</p>
<p>است بمعنی زیب دہندہ پاؤ این زیور غلط ہم نام دارد (اُردو) پازیب (دیکھو پاؤزہن)</p>	<p>فقیر نامہشت ساسان نخست بمعنی تختی</p>
<p>پازیر اصطلاح - بقول برہان بروزن باگیر چوبی را گویند کہ در زیر سقنی یا دیواری</p>	<p>و جزوی مولفٹ عرض کند کہ پاز بمعنی بچیش و نازک و لطیف بجایش گذشت بازای ہوتو</p>
<p>کہ قصور کردہ باشد فروزنند تا نیفتد صاحبان تا صری و انشد ہم ذکر این کردہ اند مولفٹ</p>	<p>و ہاڑ بمعنی پارہ بہ رای مہلہ قیاس می خواہد کہ درینجا پاری بہ رای مہلہ باشد بمعنی تختی</p>
<p>عرض کند کہ موافق قیاس و چیز می کہ زیر پای چیز می است قلب اصافٹ زیر پاؤ (باویر)</p>	<p>و اگر باعث صاحب سفرنگ، این ہزای مجہ صیح و انیم تو انیم گفت کہ مبدل است</p>
<p>بہ موعدہ و دال مہلہ عرض زای ہوتو ہم ہمین معنی گذشت (اُردو) وہ ستون یا لکڑی</p>	<p>کہ رای مہلہ بہ زای مجہ ہم بدل میشود چنانکہ برع و بزغ تھانی آخرہ برای وحدت است</p>
<p>جو منافع سقن کے نیچے بہارے کے لئے قائم کرتے ہیں تاکہ وہ گرنے سے محفوظ</p>	<p>وین و جا و اردو کہ اصل این در فارسی قدیم پازیر است کہ ذکرش بر پازیرہ می آید این</p>
<p>رہے اسی کو دکن میں پوٹی اور تھتی کہتے ہیں۔ صاحب آصفیہ نے ہوتی پر ہی معنی</p>	<p>مختلف آن بحدت زای فارسی و انشد اعلم بحقیقہ الحال (اُردو) ایک ٹکڑا۔ ایک جزو۔</p>
<p>لکھے ہیں۔ اردو اڑ (دیکھو باویر)</p>	<p>پازیب اصطلاح - بقول انشد بحوالہ</p>

<p>پاژیرہ اصطلاح - بقول انندبجوالہ فرہنگ ہمدراجا کروہ ایم دوریجاہین قدرکافی است کہ فرنگ بکسر زای ہوز حصہ از شب باشد مولف پاژیرہ بقول دستوران معاصر زردشت بمعنی حصہ و عرض کند کہ بہین لغت بہ بہین معنی ہاموحدہ دورا جزو است و ہای نسبت بران زیادہ شدہ مخصوص مہلہ عرض زای فارسی گذشتہ کہ ذکر ماخذش شد برای حصہ شب (ارو) رات کا ایک حصہ۔</p>	<p>پاژیرہ اصطلاح - بقول انندبجوالہ فرہنگ ہمدراجا کروہ ایم دوریجاہین قدرکافی است کہ فرنگ بکسر زای ہوز حصہ از شب باشد مولف پاژیرہ بقول دستوران معاصر زردشت بمعنی حصہ و عرض کند کہ بہین لغت بہ بہین معنی ہاموحدہ دورا جزو است و ہای نسبت بران زیادہ شدہ مخصوص مہلہ عرض زای فارسی گذشتہ کہ ذکر ماخذش شد برای حصہ شب (ارو) رات کا ایک حصہ۔</p>
<p>پاژیرہ بقول برہان بسکون زای فارسی نام وہی است از بلوکات طوس - صاحبان انند و ناصری ہم ذکر این کردہ اند مولف عرض کند کہ پاژیرہ موحدہ بمعنی چارمش بہ بہین معنی گذشتہ و بزین نسبت کہ این را اصل و انیم و آن را تبدل این چنانکہ اسپ و اسب (ارو) و کبیرہ پاژیرہ کے پو تھے معنی -</p>	<p>پاژیرہ بقول برہان بسکون زای فارسی نام وہی است از بلوکات طوس - صاحبان انند و ناصری ہم ذکر این کردہ اند مولف عرض کند کہ پاژیرہ موحدہ بمعنی چارمش بہ بہین معنی گذشتہ و بزین نسبت کہ این را اصل و انیم و آن را تبدل این چنانکہ اسپ و اسب (ارو) و کبیرہ پاژیرہ کے پو تھے معنی -</p>
<p>ذالغ (پاژیرہ) بقول برہان دموید بروزن آنخ بمعنی مالش و آزار صاحب جہانگیری این را بمعنی مالش گفتہ (عما و زوزنی سے) ای کردہ و لم غم تو رخ رخ و تا چند کنم عشق پاژیرہ صاحبان رشیدی و ناصری و جامع ہمزبانیش - خان آرزو و دسراج مشتق با جہانگیری و رخ را مختلف این گوید صاحب انند صراحت فرید کند کہ پیرامی ہوز ہم بہ بہین معنی آمدہ مولف عرض کند کہ ما تعریف بیان کردہ محققین آخر الذکر را درست و انیم و معاصرین ہم اتفاق دارند گویند کہ فارسی قدیم است و از کلام عما و ہم مصدر (ب) پاژیرہ کردن بمعنی مالش کردن ثابت (ارو) (الف) مالش بقول آصفیہ فریاد - شکایت (ب) مالش کرنا - شکایت کرنا - فریاد کرنا -</p>	<p>ذالغ (پاژیرہ) بقول برہان دموید بروزن آنخ بمعنی مالش و آزار صاحب جہانگیری این را بمعنی مالش گفتہ (عما و زوزنی سے) ای کردہ و لم غم تو رخ رخ و تا چند کنم عشق پاژیرہ صاحبان رشیدی و ناصری و جامع ہمزبانیش - خان آرزو و دسراج مشتق با جہانگیری و رخ را مختلف این گوید صاحب انند صراحت فرید کند کہ پیرامی ہوز ہم بہ بہین معنی آمدہ مولف عرض کند کہ ما تعریف بیان کردہ محققین آخر الذکر را درست و انیم و معاصرین ہم اتفاق دارند گویند کہ فارسی قدیم است و از کلام عما و ہم مصدر (ب) پاژیرہ کردن بمعنی مالش کردن ثابت (ارو) (الف) مالش بقول آصفیہ فریاد - شکایت (ب) مالش کرنا - شکایت کرنا - فریاد کرنا -</p>
<p>پاژیرہ اصطلاح - بقول انندبجوالہ فرہنگ ہمدراجا کروہ ایم دوریجاہین قدرکافی است کہ</p>	<p>پاژیرہ اصطلاح - بقول انندبجوالہ فرہنگ ہمدراجا کروہ ایم دوریجاہین قدرکافی است کہ</p>

مولف عرض کند کہ پاژ در نیجا مبدل باج کرده اند مولف عرض کند کہ این مبدل
 است یا بر عکس این کہ پاژ بمعنی باج اصل آن چنانکہ تب و تب و برکم و برکم و اشارہ این ہم
 باشد کہ جمیم عربی بہ زامی فارسی و بالعکس آن ہمدر انجا مذکور و از ماخذ این ہم ہمدر انجا
 بدل میشود چنانکہ کج و کژ و کژک و کجک و گزختن بحثی کرده ایم (اردو) دیکھو بارنامہ کے
 گیر سبذ تھتانی و صراحت معنی باج گر مخبذ پاچھوین معنی -

تھتانی و صراحت معنی باجگیر بجایش مذکور شد اسم فاعل پاژند بقول ناصری (۱) مراد تھمان
 ترکیبی است (اردو) دیکھو باج گیر - پاچنگ است کہ گذشت صاحب انڈین فیئر

پاژگین اصطلاح - بقول انڈیکو الہ کہ فیج زامی فارسی (۲) آلتی است آہنی کہ
 فرہنگ فرنگ تھمان پارگین کہ گذشت مولف بدان آتش را بشکند و بگیرند و بمناسبت
 عرض کند کہ درین اصطلاح ہم پاژ را مبدل ہمین معنی (۳) نام تفسیر زندک کہ کتاب زرتشت
 پاژوانیم چنانکہ برکم و برکم و صراحت ماخذ است در بیان دین آتش پرستان (کذانی
 بر پارگین مذکور کہ بہ موجدہ اول و زامی جملہ الغیث) و بحوالہ ناصری ذکر معنی اول ہم
 اصل ہر دو است (اردو) دیکھو پارگین کردہ صاحب موتید تبرک معنی اول و دوم
 اور پارگین - نسبت معنی سوم می فرماید کہ کتابی است

پاژنامہ اصطلاح - بقول برہان مراد معانرا اور احکام دین آتش پرستی و قبیل
 تھمان بارنامہ و باج نامہ کہ گذشت صاحب انجا صحت ابراہیم مولف عرض کند کہ معنی
 جہانگیری و موتید و رشیدی و انند ہم ذکر این اول این را مبدل پاچنگ گیریم کہ جمیم

فارسی بدل شدہ بزای فارسی چنانکہ تا نچہ و قرنگ بروزن ماژو (۱) نوعی از ترہ و (۲) نائزہ و کات فارسی بدل شدہ بہ وال مہلہ بازوی درو (۳) لب در راگزید مولف چنانکہ اورنگ و اورند و بمعنی دوم اسم جامد عرض کنند کہ دیگر بہہ متفقین ازین ساکت فارسی قدیم و بمعنی سوم این را اصل پازند و خصوصاً ساکت صاحب محیط از معنی اول و اینم کہ بزای ہوز گذشت دآن رامبدل تقاضای آن میکنند کہ بدون وجود سند احتمال این کہ زای فارسی بدل میشود بہ زای عربی معنی اول را تسلیم نگیریم و بمعنی دوم جاوارو کہ چنانکہ مژوہ و مزوہ دیگر بیچ (اردو) (۱) این رامبدل بازو و اینم کہ بوحدہ زای و یکہو پانچنگ (۲) و یکہو آتش گیر (۳) و یکہو پازند ہوز گذشت چنانکہ اسب و اسپ و باز پازنگ اصطلاح - بقول برہان بازای و باثر و بہین تبدیل این معنی خاص را پیدا فارسی بروزن آہنگ مراد بن پانچنگ است کہ رد کہ مخصوص بہ و راست و جاوارو کہ صاحبان جہانگیری و رشیدی و انند ہم ذکر بہین را اسم جامد بمعنی دوم گیریم بہ بہین این کردہ و اند صاحب رشیدی صراحت فرید ماخذ و پس از ان بازو را کہ بہ بہین معنی گذشت کنند کہ بقول سامانی اصل بہین است و پانچنگ تبدل این و اینم و آنچه بمعنی سوم لب و کہ گذشت تبدل این مولف عرض کنند کہ گفتہ تصحیف محقق می نماید کہ بی خیریش کہ ما اشارہ این ہمہ را بخا کردہ ایم (اردو) از ماخذ لب در را داخل معنی کردہ و اگر و یکہو پانچنگ - برای آن سند استعمال بدست آید مجاز پازو اصطلاح - بقول انند بجوالہ فرہنگ معنی دوم و اینم (اردو) (۱) ایک ترکاری

<p>کا نام فارسی میں پائڑو ہے جس کی تعریف چنانکہ در آغاز مرصہ برص - با بجمہ تبدیل جیمہ مزید افسوس ہے کہ معلوم نہ ہو سکی۔ نوشتہ بہ زامی فارسی موافق قیاس چنانکہ (۲) دیکھو بازو کے دوسرے معنی (۳) کچ و کڑوا ز نیکہ معاصرین عجم این لغت لب و رندگر۔</p>	<p>پائڑوہ اصطلاح - بقول انند بھوالہ زبان ہم ازین سکوت و زیدہ اعدا فرہنگ فرنگ لغت زامی فارسی فتح واد برای ہر دو معنی مشتاق سندھی باشیم خصوصاً (۱) اسپ کہ سہ یا چہار پامی اوسفید باشد برای معنی دوم (ارو) (۱) وہ گھوڑا (۲) مرضی کہ بر بدن پیدا شد مولف جس کے چارون پاؤن یا صرف تین عرض کند کہ معنی اول مرکب است از پائڑو یعنی جس میں جسم پر سفید دہتے پیدا ہوں حقیقش و زوہ کہ مبدل جوہ است معنی سفید</p>
<p>محققین فارسی زبان از جوہ بد معنی ساکت و جاننا زردشت گویند کہ جوہ جنی سفید نعت زند و پازند است و جوہی نام گلی سفید از زمین لغت قرار یافت پس فارسی یعنی پاچہ کہ بعربی کراخ خوانند۔ معنی لغتی این (پاسفید) و استعارہ از اسپ کہ ہر صاحبان سروری و جہانگیری و ناصری ذکر این چہار پائیش سفید باشد و مجازاً برای اسپ ہم کہ کہ کرد و اند مولف عرض کند کہ این مبدل پائیش سفید است و نیز بر سبیل مجاز مرضی را بدین اسم ان است چنانکہ نایچہ و تاثرہ۔ صراحت ماخذ موسوم کردند کہ بر بدن و اغ غای سفید پیدا کنند ہمدرا بخاند کور (ارو) دیکھو پاچہ۔</p>	<p>پائڑوہ اصطلاح - بقول برہان بفتح زامی از قسم برص - مذکر۔</p>
<p>پائڑوہ اصطلاح - بقول برہان بفتح زامی</p>	<p>محققین فارسی زبان از جوہ بد معنی ساکت و جاننا زردشت گویند کہ جوہ جنی سفید نعت زند و پازند است و جوہی نام گلی سفید از زمین لغت قرار یافت پس فارسی یعنی پاچہ کہ بعربی کراخ خوانند۔ معنی لغتی این (پاسفید) و استعارہ از اسپ کہ ہر صاحبان سروری و جہانگیری و ناصری ذکر این چہار پائیش سفید باشد و مجازاً برای اسپ ہم کہ کہ کرد و اند مولف عرض کند کہ این مبدل پائیش سفید است و نیز بر سبیل مجاز مرضی را بدین اسم ان است چنانکہ نایچہ و تاثرہ۔ صراحت ماخذ موسوم کردند کہ بر بدن و اغ غای سفید پیدا کنند ہمدرا بخاند کور (ارو) دیکھو پاچہ۔</p>

پاس | بقول برهان وجهانگیری درشیدی وناصری و موید و جامع بر وزن طاس (۱)
 بمعنی نگاهداشتن و نگاهدانی و حراست کردن (مختر گرگانی ۵) کشایم کی راز کشود و راه
 سپارم کی جنس نسوده را با بشرطی که داری ز اغیار پاس و نیاری در معنوی راقیاس و
 صاحب سروری بر نگاهدانی و حراست قانع (انوری ۵) اسی برسم دولت از آغاز
 دوران داشته و طارم قدر تر اهندوی هفتم چرخ پاس و چهار با اتفاق صاحب سروری
 گوید که بد معنی بالفظ و داشتن و نگه داشتن مستعمل چند افظ نگه دران مستدرک خان آرزو و
 سراج می فرماید که بمعنی نگاهداشتن است و پاسبان از بهین ما خود مولف عرض کند
 که این اسم جامد است به معنی بیان کرده سروری و منقح پارس که بجایش گذشت
 بخذف رای هله و مصدر پارسیدن که حال مترک است از بهان پارس و ماصر عش
 بر لفظ پارسا کرده ایم که گذشت و پاس اسم مصدر پارسیدن باشد که بجایش می آید سند
 گرگانی با این تعلق ندارد بلکه متعلق به معنی هشتم است که مجاز بهین باشد محققین بالا غور
 بر تراکت معنی نکرده اند و از سند انوری که بالاند کور شد مصدر (پاس و داشتن) پیدا
 است که بجایش مذکور شود و هیچ تخصیص و مصدر بیان کرده و بهار نیست استعمال این
 با مصدر متعدده در ملحقات می آید (ارو) حفاظت نگهبانی - موث -
 (۲) پاس - بقول برهان و موید و جامع بمعنی استوار داشتن مولف عرض کند که مقصود
 محققین باقی استواری است که حاصل بالمصدر (استوار داشتن) باشد طرز بیان
 از معنی مصدری بملط می اندازد - بد معنی مجاز معنی اول و انیم و باعتبار قول جامع که محقق

اگر زبان است انمعنی را بدون سند استعمال تسلیم کنیم (آردو) استواری موتث -
مضبوطی - پاکداری -

(۳۳) پاس - بقول برهان معنی نوبت مولف عرض کند که مشتاق سند استعمال می باشیم
که دیگر محققین زبانندان این را ترک کرده اند و مجاز معنی چهارم می دانیم که من وجه ازان
نوبت را تعلق است (آردو) نوبت - موتث - ویکهوبانه -

(۳۴) پاس - بقول برهان وجهانگیری و سروری و رشیدی و ناصری و جامع یک حصه
از هشت حصه شب و روز چه شبانه روزی را به هشت حصه کرده اند و هر حصه را پاس
نامیده اند (حکیم فردوسی) یکی گفت صدره زیزوان پاس و نیایش کتم روز شب
در سه پاس و (زلفه) چونیک پاس بگذشت از تیره شب و ز پیش اندر آمد خروش
چلب و صاحب سروری بحواله حسین دفائی می فرماید که پاس یک بخش شب باشد
و آن کس که در الوقت بیدار باشد آن را پاسان گویند (نظامی) چون پاسی از
شب و بخور بگذشت و ازان در شاه دل رنجور بگذشت و صاحب رشیدی بحواله
سامانی صراحت مزید کند که حصه روز و شب را ازان پاس گویند که نگاهداشت هر
پهره پاسانی متعلق است و باقی پاسانان خفته باشند و پس از پهره دیگر خفتگان پاس
دارند و لهذا بطریق مجاز پاس گویند - صاحب موتیدی گوید که چهارم حصه روز و شب
است که شب و روز هشت پاس دارد - خان آردو در سراج با اتفاق موتیدی فرماید
که بد معنی مجاز است مولف عرض کند که اسم جاد فارسی زبان دانیم معنی با محققین

اول الذکر اتفاق داریم (ارو) پاس۔ بقول آصفیہ پیر یعنی تین گنہ کا وقت۔

(۵) پاس۔ بقول برہان و جامع شخصی رائیگر گویند کہ در وقت پاس عمدتاً بیدار باشد یعنی پاسبان۔ صاحب جهانگیری بر پاسبان و نگاہبان قانع (حکیم اسدی) کہ در روز و شب از بس ہراس پڑ بہر کوہ دیدہ بہر ویر پاس پڑ صاحب سروری بذکر قول جهانگیری می فرماید کہ بواسطہ مناسبت دیدہ کہ دیدبان باشد پاس را پاسبان گفتہ و الا پاس یعنی حراست خوب است خان آرزو بذکر این معنی بحوالہ برہان گوید کہ خطا مولف عرض کند کہ با خان آرزو اتفاق داریم محققین بالا در معنی سند حکیم اسدی سکندری خورہ اند کہ پاس دران معنی نگہبانی و حفاظت است نہ بمعنی نگہبان اگرچہ نظر بر قول جامع کہ محقق اہل زبان است انمعنی را مجاز معنی اول تو انیم گفتہ لیکن نہ باستند قول اسدی بلکہ طالب سند دیگر باشیم کہ از نظر ما استعمال این بد معنی نگذشت (ارو) دیکھو پاسبان۔

(۶) پاس۔ بقول برہان و جامع و سراج یعنی حصہ بخش مطلقاً اعم از نیک از شب و روز باشد یا غیر آن۔ خان آرزو در سراج ذکر انمعنی بحوالہ قوسی کردہ مولف عرض کند کہ باعتبار صاحب جامع کہ محقق اہل زبان است بد معنی مجاز و انیم از معنی چہارم کہ این تقسیم از بہان تخصیص پیدا کردہ اند (ارو) حصہ۔ جزو۔ مذکر۔

(۷) پاس۔ بقول برہان و جهانگیری و سروری و جامع معنی تنگی و اندوہ دل (حکیم فرودی در صفت شب) فرشتہ گرفتہ ز شب بیم پاس پڑ پری در نہیب اہرن در

ہراس پڑ صاحب رشیدی گوید کہ معنی اندوہ و بیم۔ پاس است بوقصدہ و آن عربی است
 و فرماید کہ در جہانگیری کہ معنی تنگدلی آوردہ اصلی ندارد و سندان ظاہر نیست و ظاہرا
 پاس بیامی موقدہ را پاس خواندہ صاحب ناصری می فرماید کہ جہانگیری ہمانا سہو کردہ
 پاس عربی را بیامی پارسی دانستہ۔ خان آرزو در سراج گوید کہ آئینی۔ اسند بامولف
 عرض کند کہ شک نیست کہ سند فردوسی بکار این نمی خورد و از ان معنی تنگی و اندوہ ولی
 یا بیم یا تنگدلی پیدا نیست ولیکن باعتبار صاحبان سرور می و جامع کہ محقق اہل زبانند
 این را بدین معنی مفسر و مبدل باس عربی و انیم۔ عیبی ندارد (ارو) و کہو پاس
 کے دوسرے معنی۔

(۸) پاس۔ بہ تحقیق مولف معنی حق و لحاظ ہم آمدہ چنانکہ پاس ایمان و پاس نمک
 کہ بجایش می آید و مجاز معنی اول است (ظہوری ۵) منشور ہر بانی خود ہر کردہ ایم پڑ
 پاس و قابعدہ عہد است ماست پڑ (ولہ ۵) در پاس تنگ و نام بغفلت نیزند پڑ
 آری ہمیشہ در ول آگاہ گشتہ است پڑ (ولہ ۵) آبروی پاس ہر چیزی ظہوری برنت
 گر یہ شیرین شد بچشم و شور عمان کم شد است پڑ (ارو) پاس بقول آصفیہ
 لحاظ۔ خیال۔ مذکر۔

(۹) پاس۔ بقول بہار معنی ترقد و انتطار (نظامی ۵) چو آگاہ شد مدائر و شناس پڑ
 کہ و روان در ان قلہ دارند پاس پڑ مولف عرض کند کہ ماسع نظامی کہ متعلق معنی
 اول و انیم و از بہین شعر نظامی (پاس و اشتن) پیدا است کہ بجایش می آید

(اُرو) امید۔ انتظار (دیکھو پاس کے پہلے معنی)

پاس آمدن استعمال۔ صاحب اصفیٰ بزرگوار فرہنگ فرنگ یعنی مستعد و آمادہ مولف
از معنی ساکت مولف عرض کند کہ متعلق معنی عرض کند کہ فارسی قدیم باشد کہ حالاً بر زبان
ہشتم پاس است یعنی لحاظ آمدن و لحاظ عائد معاصرین عم نیست و محققین اہل زبان
حال شدن (را تم مشہدی سے) بیش ازین ہم ازین ساکت اگر سند استعمال پیش شود
پاس دل بدخونی مرا ڈگر چہ با این دلشین پہلو تو انیم عرض کرو کہ محنت (پاساختہ) باشد
نشین خود کردہ ام (اُرو) لحاظ آنا۔ بقول یعنی برفاستہ و کنایہ از آما وہ کہ در آما وہی
آصفیہ۔ شرم آنا۔ خیال آنا لیکن استعمال شعرا و مستعدی عادت است کہ بر خیزند (اُرو)
معنی مطلوب حاصل ہونے میں (ناظم سے) دیکھو آمادہ۔

سچ ہی تھا عہد وفا لیکے دل اسکو دینا پڑ گیا پاس استعمال۔ بقول برہان و موید
دقت پہ کرتے ہوئے تکرار لحاظ پڑ (اول سے) و نا صری و ائند و سراج و جامع بروزن
سبب دوامن کو کیا سرسبر آلودہ خون پڑ کچھ آزاد معنی صیانت و آن محاطت کردن
نہ آیا تجھے اسے دیدہ خونبار لحاظ پڑ مولف است خود را از سخنان ہنرل و قبیح و فحشا
عرض کرتا ہے پاس کرنا کا لازم ہے۔ پاس شنیہ و قبیہ مولف عرض کند کہ مزید طلب
رہتا ہی کہہ سکتے ہیں جیسے (ان کو ہمارا مطلق پاسد کہ معنارح پاسیدن است چنانکہ
پاس نہ رہا) کتا و از کند و شوا و از شود و با و از بود

پاساخت اصطلاح۔ بقول انند بجاو کہ بوجہ زیادتی این الف معنی دعائیہ پیدا

میشود که ذکرش بر (الف و عا) گذشت و پاسپار (هر دورا یعنی ننگ گوید و صاحب
 محققین بالاد و تعریف این از صراحت جامع پاسارو (پاسپار) بزیادت موحده
 ماخذ کار نگرفته اند و بر نزاکت معنی غور بعد سین جمله را یعنی لگد گفته - خان آرزو در
 نظر موده معاصرین محکم با ما اتفاق دارند سراج هم زبان بر بان مولف عرض کند
 و گویند که معنی بیان کرده محققین بالاد است که شک نیست که پاسار مخفف است از
 نیست (آرو) خدا کرے که حفاظت کیا پاسار یعنی لگد کوب و پاسار مبدل (پاسپار)
 جاسے محفوظ است - به بامی فارسی چهارم که می آید چنانکه اسپ
 پاسار اصطلاح - بقول بر بان آرزو و اسب و صراحت ماخذش بجایش کنیم و
 آزار (۱) یعنی لگد باشد - صاحب جهانگیر شک نیست که مخرج و لگد معنی لفظی این نیست
 این را مراد پاسپار به همین معنی گفته که می پس معنی دوم حقیقی است و معنی اول باعتبار
 آید و صاحب رشیدی پاسپار بامی فارسی چهارم قول جامع که محقق اهل زبانست مجازش و قول
 و پاسار هر دورا (۳) یعنی لگد کوب و سندی را ماند و جا دارد که معنی لفظی (پاسپار)
 پائمال گفته و بقول سامانی فرماید که مرکب را که می آید سپارنده پاگیریم که اسم فاعل
 از پامی معروف و سار یعنی مانا و مان از ترکیبی است و کنایه از لگد که لگد سپارنده
 ماندن یعنی گذاشتن و معنی ترکیبی این بیاس است و برای لگد کوب بهین مرکب را
 گذاشته شده و فرماید که آنا که معنی مخرج لگد اسم مفعول ترکیبی : اینیم که پای بد و سپرده
 گفته اند خطاسن - صاحب مویدر پاسار شده این است حقیقت هر دو معنی محققین

<p>بند نژاد اور انمیر سد کہ از غور کار نگیرند و معنی</p>	<p>ذکر این کرده اند (اشیقتی سے) بر فراز</p>
<p>بیان کرده اہل زبانزاید کلخت غلط گویند۔ فمائل</p>	<p>بارہ او پاسبان در نیم شب پڑ ماہ و راجون</p>
<p>(ارو) (۱) لات۔ بقول آصفیہ۔ بندی۔ چشم ماہی بیند از سوی مناک پر مولف</p>	<p>چشم ماہی بیند از سوی مناک پر مولف</p>
<p>اسم موث۔ لکد۔ لت۔ لچ۔ پاون کی ضرب</p>	<p>عرض کند کہ از قبیل نگہبان و (بغبان) کہ</p>
<p>آپ ہی نے لکد کو ہی اردو میں انہیں معنون</p>	<p>گذشت متعلق معنی اول پاس (ارو)</p>
<p>میں مستعمل کہا ہے (۲) پائمال۔ دیکھو پازوہ</p>	<p>پاسبان۔ دیکھو پاو کے دوسرے معنی۔</p>
<p>پاس ایمان استعمال۔ بمعنی لحاظ ایمان</p>	<p>پاسبان خطہ اول اصطلاح۔ بقول</p>
<p>باشد متعلق بمعنی بستم پاس و سندان بر معنی</p>	<p>انند بحوالہ فرہنگ فرنگ بمعنی فرشتگان</p>
<p>اول پاس گذشت (ارو) پاس ایمان</p>	<p>مولف عرض کند کہ از خطہ اول آسمان</p>
<p>ایمان کا پاس کہہ سکتے ہیں جیسے: انسوس</p>	<p>اول مراد است اگرچہ موافق قیاس است</p>
<p>ہے آپ کو مطلق پاس ایمان نہیں۔ یا ایمان</p>	<p>ولیکن مشتاق سدا استعمال می با شیم کہ محققین</p>
<p>کا پاس نہیں</p>	<p>اہل زبان این را ترک کرده اند (ارو)</p>
<p>پاسبار ایمان کہ تبدیل پاسار ذکر شد گذشت</p>	<p>فرشتے۔ دیکھو اولی اجنہ۔</p>
<p>(ارو) دیکھو پاسار۔</p>	<p>پاسبان طارم نہم اصطلاح۔ بقول</p>
<p>پاسبان اصطلاح۔ بقول برہان بردن</p>	<p>برہان و بحر و مویہ گنایہ از کوکب زحل و</p>
<p>آسمان شب زندہ دار و محافظت کنندہ</p>	<p>مراد منطلق (پاسبان فلک) کہ می آید</p>
<p>صاحبان بحر و پہاڑ عجم و سروری و رشیدی</p>	<p>صاحبان بحر و مویہ و انند ہم ذکر این کرده</p>

<p>فالب و بلوی در قاطع بر بان اعتراض میکنند می کند (اروو) و کیهو پاسبان فلک نهم اور که مقام زحل فلک هفتم است و فلک هشتم کرسی و (برید فلک)</p>	<p>نهم عرش پس چگونه زحل پاسبان فلک نهم باشد</p>
<p>اصطلاح - بقول بر بان</p>	<p>مولف عمن کند که ضرورت ندارد که پاسبان</p>
<p>ورشیدی و بحر و (جهانگیری در ملحقات) و خان</p>	<p>عرش متصل آن بر فلک نهم باشد پس عینی نیست</p>
<p>آرزو در سراج و مویده همان ستاره زحل که بر</p>	<p>که پاسبان عرش بر مقام خود عینی بر فلک هفتم</p>
<p>فلک هفتم برای پاسبانی عرش قائم است مولف</p>	<p>پاسبانی عرش و کرسی کند و این را پاسبان طارم</p>
<p>عرض کند که مرکب اضافی است و در سبجه</p>	<p>نهم کیم مرکب اضافی است) و مقسود از پاسبانی</p>
<p>سیاره این را پاسبان آذین گفتند که بر فلکی</p>	<p>نیست که خود بر فلک نهم باشد حق آنست که</p>
<p>قائم است که زیر عرش و کرسی است - خلاف</p>	<p>فالب در اکثر تردیدات بر بان سکندری خود قیاس نیست (اروو) و کیهو پاسبان فلک</p>
<p>و قیاس اوقات خود نمود و امی برو (اروو) هفتم و نهم -</p>	<p>زحل - و کیهو برید فلک -</p>

(۱۰۷۰۳)

پاسبانی استعمال - فارسیان بر پاسبان

اصطلاح - بقول

باید مصدری زیاده کرده یعنی نگهبانی استعمال

رشدی همان زحل صاحب جهانگیری در ملحقات

کرده اند که موافق قیاس است (ظهوری)

این را آورده و خان آرزو در سراج هم مولف

پاسبانی به ظهوری نازان پو خواب

بیدار تر از بیدار است (اروو) پاسبانی

بقول آصفیه - فارسی - اسم مؤنث - چو کیدای

که بر فلک هفتم است که نگهبانست عرش و کرسی

مخافتت - رکھرائی - چوکسی - وربانی -	وسنیر قدم شوم و بد قسمت را گویند از نیک
پاسنبر (اصطلاح - بقول زارستہ (۱) یعنی	پای کسی کہ سنبر میشود علامت بیماری است
سیانخی (واعظانہ) کند صفائی چمن خلق را	وقوت سیرندار و قاصد و راه نما را ہم
یہی تکلیف پڑ شدہ است، خضر زراہنہاں	سنبر پا بجا ز گفتند کہ از تعب و کثرت سیرتون
محل پاسنبر پڑ (۲) شوم تازہ رنگ چور نیست	ز آن در پا ہا می شان ہم جمع شدہ رنگ
خان آرزو و چراغ بند کہ معنی از زبان فرمایند	پاسنبری نماید معنی چارم بیج است کہ سنبر
(۳) دلیل راہ و راہ نما بر تہ (نویسند)	خورد متعاقب معنی دوم است پس ضرورتی
بجاشقی می نماید آشنا خطا پس ان را پیکر	بندار و کہ معنی تازہ پیدا کنیم (ارو) (۱)
از خضر پاسنبری نباشد آب در ان را پدیدار	فائدہ مکیو اسک (۲) سنبر قدم بقول
بند کہ معنی اول گوید کہ (۳) ہم و سنبر	آصفیہ - سنبر پا - منخوس قدم - شوم بیخت
(لا درمی) پیش می کند (صفت) میاید شمع	منخوس - نامبارک - وہ شخص جس کا نام بارک
شبہا عارمن اورا بغیر پکشتن پاسنبر فرس	نہ ہو جس کے آنے سے نقصان تکلیف
آد بہرندہب کہ ہست پڑ تیز صراحت کند	یا خرابی ہو جائے (رنگین ۵) آکے وہ
کہ معنی دوم (سنبر پا) ست صاحب بھر بر	پہر ہی گئے دیکھو اب تک نہ پیری پڑ لینے
معنی اول و دوم و سوم قانع مولف عن	بازار جو، سنبر قدم پاں گئی پڑ (عشرت
کند کہ از معنی اول قاصد مراد است و معنی	(۵) خط لے ترے عن سب گنوا یا پڑ
دوم قلب اصناف سنبر پا کہ فارسیان سنبر پا	یہ سنبر قدم کہاں سے آیا پڑ (۳) راہ نما

بقول آصفیہ۔ اسمہ مذکر۔ ہاوی۔ راستہ پاسپاری ہر پاسا نش زوہ صاحب مویہ بین
 کہہ سنے والا (۳) و آبل۔ ویکو پادگان
 کے دوسرے معنی۔

پاسپک اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ معلوم میثو کہ ان لکد باز سیت کہ پوگان در
 در رنگ فرنگ پہنچ سین ہمد و فتحہ بای موندہ آب دور سایہ کی باز ند مولف عرض کند
 (۱) نیز گامد و نیز قدم و (۲) نوعی از تیر۔ حقیقت ماخذ این بر پاسار گذشت و معنی
 مولف عرض کند کہ دیگر ہمہ عقاید فارسی بیان کردہ نوید۔ محققین زبان دان ترک
 زبان و معاصرین عجم ازین سکت و بلحاظا کردہ اند مجر و نیاسش ہیج و تکمیل بحث این
 معنی ترکیبی اسم فاعل بر کیو و موافق قیاس بر پاسار می آید (اروو) ویکو پاسار اور
 (اروو) (۱) نیز قدم۔ بلد تپنے والا (۲) بلحاظ بیان مویہ الفضلا لڑکون کا وہ کسبل
 شیرکی ایک قسم۔ مذکر۔ جو پانی اور خشکی میں کھیلے ہیں۔ مذکر۔

پاسپار اصطلاح۔ بقول برہان دہانگیر پاسا وہ اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ
 در عیدمی و ناصر می بہنی ہمان پاسار نہ مختلف فرہنگ مختلف ہا استادہ کنا یہ از
 این گذشت۔ صاحب برہان بھوالہ مویہ مستعدہ آمادہ مولف عرض کند کہ کسر
 ہر دست مزید کند کہ لکد بازی طمطلان در سین ہمد موافق قیاس است کہ ہر مستعدہ
 و آب و در خشکی (از جہانگیری۔ لا آوری آمادہ کاری بری خیر و برای سر انجام آن کار
 سے) چون شدنی چو پیشان در خواب و معاصرین عجم بر زبان ندرند و محققین زبان دان

<p>ذکر این نکرده اند (اروو) و کپور آماوه - پاستار اصطلاح - بقول رشیدی مرادش همان پاستار که گذشت و سندش همان سند لا اوری که صاحب جهانگیری بر پاستار نقلش کرد رشیدی در اینجا به فوقانی عوض بامی فارسی نقلش کرده و خان آرزو در سراج بذیل پاستار و پاستار گوید که قوسی پاستار را بمعنی پی سپه بگوید کوب تنها آورده و همین صحیح است چرا که پی سپه پاستار -</p>	<p>تدبا که نقلش در جهانگیری است و نقلش بر پاستار کرده ایم در سراج اللغات خان آرزو هم به تمامی فوقانی عوض بامی فارسی است - با بجمه چنان معلوم میشود که خان آرزو نسخه جهانگیری که داشت نقلش اورا در غلطی انداخت - ما اشاره کردیم این هم بر پاستار کرده ایم (اروو) و کپور</p>
<p>در اصل پاستار بود که الف اول را اماله کرده اند و الف دوم را حذف از جهت تخفیف و بی سبب فرنگ بدین معنی پیشین و سابق و پاستار خودی شبه معنی لک کوب است و این نیز به معنی پیشینان مولف عزم کند که پاستار معنی باشد و پاستار مخفف پاستار است به فوقانی چه تا که جهانگیری گفته پس این لفظ جدا باشد و ازین باب نبود مولف عزم کند که جهانگیری ذکر این نکرد بلکه ذکر پاستار به هر دو بامی فارسی کرده نمیدانیم که خان آرزو چگونه پاستار را در جهانگیری یافت عجب است که شعری از اندرون داستان (اروو) و کپور پاستار</p>	<p>اصطلاح - بقول اندر کوب فرنگ بمعنی پیشین و سابق و پاستار بدین معنی پیشینان مولف عزم کند که پاستار معنی باشد و پاستار مخفف پاستار است به فوقانی چه تا که جهانگیری گفته پس این لفظ جدا باشد و ازین باب نبود مولف عزم کند که جهانگیری ذکر این نکرد بلکه ذکر پاستار به هر دو بامی فارسی کرده نمیدانیم که خان آرزو چگونه پاستار را در جهانگیری یافت عجب است که شعری از اندرون داستان (اروو) و کپور پاستار</p>

<p>متعلق یعنی مشتمل بر پاس که بجای این گذشت (صاحب)</p>	<p>کے پہلے معنی - پاس حسین اصطلاح - صاحب آہنی ذکر ^{کر} پینہ دلیل جو ہر رویت پاس اہلیت حسین پوزنا محرم از مئی ساکت مولف عرض کند کہ معنی لفظ و اشعار ^{کسی} نگہدار ندانکار معانی را از (اگر وہ) لفظ کہنا لفظ کرنا</p>
--	--

پاسخ | بقول برہان بضم ثالث و سکون غامی نقطہ وار جواب را اگر بند کہ در مقابل سوال است صاحب سروری از شیخ نظامی مندا آورہ (سمہ) زبانیش کرد پاسخ را فراموشت پوزنا و از عاجزی برویدہ انگشت پوزنا میان پوزنا گیری و رشیدی ذکر این کردہ اند صاحب ناصر می گوید کہ معنی جواب مطابق سوال است و نسبت ولی اصل لغت پاسخ بودہ چہ سخن معنی نبدن آمدہ چنان معلوم می شود کہ آنکہ در پایان صورت است می نگارند کہ مطابق اول سطر صغیر ^{چپ} است کہ آن را پاورقی می گویند۔ پاسخ بود و بتدریج معنی جواب مستعمل و مطابق آن را ^ب اب وہ می گویند و پائی رس و پی راست و پی رس یہین معنی - پاسخت و پیرس نیز گفته اند پیرس را فرست معرب است و پاسخ بفتح سین صحیح باشد نہ بضم - چہ سخن مفتوح است خان آرزو در سراج بر مطلق جواب قانع - بہار گوید کہ بالفظ آوردن و دادن و کردن و نمودن مستعمل و این ظاہر اما خود از پاس است کہ جواب ہم مجیب را محافظت و نگاہبانی می کند و سائل را از باز گفتن باز میدارد و این مجازی است کہ مشہور شدہ و حکم حقیقت بہم رسانندہ و اللہ اعلم بحقیقۃ الحال مولف عرض کند کہ طبع آہنی ہر دو محققین در تلاش ما خدا سم جامد مضمحکہ خیر است و حق آنست کہ تلاش ما خدا سمی جامد

رفتن بعد از انجامی زبید که اجزای لفظ مرکب معنی خیر باشد ماخذ بیان کرده هر دو معتقدین
 بیج است بعضی معاصرین بحکم گویند و اشارۀ آن در تعریف ناصری بحکم که جوابی که موافق
 و منظور می سوال است نه برخلاف آن پاسخ باشد و استعمال عام مجاز آن و از همین
 تصدیق اینقدر واضح میشود که در ترکیب و وضع این لفظ - پاس بمعنی لحاظ داخل است
 و خامی مجرب زائد چنانکه سیادش و سیادش البته این ماخذ قرین قیاس است - انحصار
 استعمال این بصراحت چار تا مصاد در بیان کرده به آرد در ملحقات این باقی نماند -
 (آرد) جواب - بقول آصفیه - عربی - اسم مذکر - سوال کا نقیض - اثر - پاسخ -

<p>پاسخ آوردن مصدر اصطلاحی - صاحب آصفی ذکر این کرده از معنی ساکت مولف (ع) نمی رنجم ظهوری یا رر امذور میدارم</p>	<p>عرض کند که معنی جواب دادن است (فروسی) (ع) برایشان چنین پاسخ آورد شاد بگزارایشان</p>
<p>ز پاس خاطر من خاطر اغیاری ماند (آرد) پاس خاطر که سکتے ہیں - بمعنی لحاظ خاطر سے ساخت کردن مصدر اصطلاحی بدقت</p>	<p>بدیده ندیدم گناه (آرد) جواب دینا - با همگی کردن مولف عرض کند که موافق اصطلاح - بقول چهار معنی</p>
<p>خاطر داشت (میزار منی دانش) در چن قیاس است (ظهوری) ساخت کرده ام عمرم بیاس خاطر بلبل گذشت ب دست بر سر توان زود در گذشت پوی چاره سائلی که میزوم گرگی بدامن داشتیم صاحب اند جوابش نسید بعد (آرد) پائین ایستھا نقل نگارش مولف گوید که متعلق به معنی لینا - آهسته چلنا -</p>	<p>خاطر داشت (میزار منی دانش) در چن قیاس است (ظهوری) ساخت کرده ام عمرم بیاس خاطر بلبل گذشت ب دست بر سر توان زود در گذشت پوی چاره سائلی که میزوم گرگی بدامن داشتیم صاحب اند جوابش نسید بعد (آرد) پائین ایستھا نقل نگارش مولف گوید که متعلق به معنی لینا - آهسته چلنا -</p>

(۷۶۹)

<p>پاسخ دادن استعمال - صاحب آصفی شرع را کرده اند پاسخ : (اُردو) جواب</p>	<p>ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عن قرار دینا -</p>
<p>کند که معنی جواب سوال دادن است پاسخ گزارون استعمال - صاحب آصفی</p>	<p>(نظامی) چنین داد پاسخ که عمر انقدر ذکر این کرده از معنی ساکت مولف</p>
<p>پاسخ شنیدن استعمال - صاحب شوخ خامش یک زمان تا فضل خویش بومن بگویم</p>	<p>عرض کند که یافتن جواب باشد را سدی جواب دینا -</p>
<p>پاسخ نمودن مصدر اصطلاحی - صاحب</p>	<p>توس گفتا بسکه گفتی باره کنون یک بیک بجز پاسخ از من بشنو و منتظت بظلم</p>
<p>پاسخ کردن مصدر اصطلاحی - صاحب موافق قیاس (نظامی) بی پاسخ نمودن</p>	<p>برگمار بجز (اُردو) جواب سندا - جواب پانا - عرض کند که معنی جواب دادن است و</p>
<p>پاس دادن مصدر اصطلاحی - بقول</p>	<p>عرض کند که جواب قرار دادن در قائم مقام (اُردو) جواب دینا -</p>
<p>پاس دادن مصدر اصطلاحی - بقول</p>	<p>چنان در حق من اهل تشایخ بجز</p>

<p>نیاضی (س) زین پیش مدہ مجاز را پاس و عشقی و سدا این از نظامی بر معنی اول پاس گذشت</p>	<p>که حقیقی است بشناس پر مولف عرض کند (ا) (ا) (الف) و کپو با سبان (ب)</p>
<p>که معنی لحاظ کردن متعلق معنی هشتم پاس (ا) (ا) (الف) پاس کرنا - لحاظ کرنا (۲) نگهبانی کرنا</p>	<p>نگهبانی کرنا - لحاظ کرنا - پاس و اشتن استعمال - صاحب آصفی</p>
<p>(الف) پاسدار اصطلاح - (الف) ذکر این کرده از معنی ساکت مولف عرض</p>	<p>(ب) پاسداشتن بقول بهار و انند و کبر کند و اوقت بودن از لحاظ کسی (خسر و طوی)</p>
<p>معنی پاسبان (استاد فرخی س) گفتم بگر و ملکش (س) اگر چه پاس و لہنا نازنین من ننید اند</p>	<p>پاسدار کیست و گفتا سخا رتتش - پسندید پاسداری و عای عاشقان هر جا که باشد پاسبان باد</p>
<p>صاحب آصفی ذکر (ب) کرده از معنی ساکت (ا) (ا) (الف) پاس و لحاظ سے واقف ہونا -</p>	<p>مولف عرض کند کہ (ا) لحاظ و اشتن است پاسره اصطلاح - بقول بہار و ناصر</p>
<p>(شغالی اصغرانی س) پاس خوردارے و موید و جہانگیری و جامع بفتح ثالث بروز</p>	<p>نگاہ گرم و بی روی کن ب کتاب انہار محبت ناصر زمینی را گویند کہ صاحب زراعت</p>
<p>نیست محبوب ترا پ (سعدی س) رضایا و روجہ اخراجات جدا کرده بزار عان و ہ</p>	<p>معنی اول نگہداشتی پر و گر پاس فرمان شد تا ایشان حاصل آن را صرف اخراجات</p>
<p>داشتی (ظہوری س) تو خودی و ا پاس و یوانی و غیرہ کنند - خان آرزو در سراج</p>	<p>عزت تو باز کوتہ دستیم بہت بلند است گوید کہ این بہرین در مومندہ گذشت مولف</p>
<p>و بلحاظ معنی پاسدار (۲) نگهبانی کردن ہم عرض کند کہ تخصیصی کہ در معنی این قائم است</p>	<p>و بلحاظ معنی پاسدار (۲) نگهبانی کردن ہم عرض کند کہ تخصیصی کہ در معنی این قائم است</p>

<p>نتیجہ تبدیل است کہ فارسیان موحده را می شد جا و ارو که فارسیان اول را بدین وجه به بای فارسی بدل کرده این را مخصوص کرند و پائسره موسوم کرده اند که مرکب است از سر بنزینی که در وجه اخراجات دیوانی جدا کنند و پارهای نسبت معین منسوب به محنت کاشکار یعنی با و شایان سلف اراضی مفتوحه مزایع (آرو) و حصه زمین جو زمین مفتوحه کاشکار بر دو حصه منقسم میگردند یکی برای مصارف کاشت و اهل حقوق و معاوضه محنت مزارع و دیگر برای حقوق انتفاعی که داخل خزانه شاهی خزانه شاهی مین نهین آتا - مونث -</p>	<p>نتیجہ تبدیل است کہ فارسیان موحده را می شد جا و ارو که فارسیان اول را بدین وجه به بای فارسی بدل کرده این را مخصوص کرند و پائسره موسوم کرده اند که مرکب است از سر بنزینی که در وجه اخراجات دیوانی جدا کنند و پارهای نسبت معین منسوب به محنت کاشکار یعنی با و شایان سلف اراضی مفتوحه مزایع (آرو) و حصه زمین جو زمین مفتوحه کاشکار بر دو حصه منقسم میگردند یکی برای مصارف کاشت و اهل حقوق و معاوضه محنت مزارع و دیگر برای حقوق انتفاعی که داخل خزانه شاهی خزانه شاهی مین نهین آتا - مونث -</p>
---	---

پاسق | بقول مویده مطبوعه مطبع نو کشور معنی پوست مولف عرض کند که در دیگر نسخ قلمی ما این را انیا فیم و باسق با موحده عومن بای فارسی در عربی زبان دراز و بالیده را گویند و نام میوه هم که زرد رنگ است اگر سندا استعمال فارسیان پیش شود تو انیم عباس کرد که فارسیان به تبدیل اول (چنانکه تب و تپ) این را برای پوست اسم جا بد قرار داده اند که مثل میوه باشد از نیکه هر قسم پوست را از گوشت لذیذ تر دانند و الله اعلم (آرو) پوست - مذکر -

<p>پاسک بقول برهان بضم ثالث بروز تنگ و آید از حضرت آن باده کمان را نازک خمیاره و دو بان دره و فرماید که بفتح ثالث پاسک و فرماید که با موحده هم گذشت هم آمده صاحب سهروردی هم ذکر این کرده صاحبان ناصری و مویده و اتند هم ذکر این (شاعر) از خماری چون عطسه زند مغز کرده اند خان آرزو در سراج گوید که بفتح</p>	<p>پاسک بقول برهان بضم ثالث بروز تنگ و آید از حضرت آن باده کمان را نازک خمیاره و دو بان دره و فرماید که بفتح ثالث پاسک و فرماید که با موحده هم گذشت هم آمده صاحب سهروردی هم ذکر این کرده صاحبان ناصری و مویده و اتند هم ذکر این (شاعر) از خماری چون عطسه زند مغز کرده اند خان آرزو در سراج گوید که بفتح</p>
--	--

شین مجسمہ ہم می آید ظاہر ایکی ازین دو تصحیف کنند کہ با حقیقت این بر پار سنگ بیان کرده ایم
 باشد و می تواند که باشد مولف غرض کندی که ما (ظہوری سے) از ان ہیشتم کہ ہیشی را با سنگ
 صراحت ما خدبر (باسک) کرده ایم کہ ہوتو کہی آرمہ پڑ کسی این پلہ گر خواہد ز سنجیدن
 اول گذشت جزین نیست کہ این متبدل آن باشد برون آہی (ارو و) دیکھو پار سنگ۔

پس آنکہ استب و استپ و انچہ تین مجرم عرض **پاسنگی** استعمال۔ زیادت پای مصدر
 سین ہول می آید نیز متبدل این چنانکہ کشتی و کشتی بر پاسنگ است یعنی برابری کہ مجاز باشد
 (ارو و) دیکھو پاسک۔ صاحب سرور قمار پاسنگ سند این آورد

پاسن اصطلاح۔ بقول انہا بحوالہ ثبات (اشیر الدین اشیکتی سے) وجود خصم چہ
 بکسر سین ہول یعنی پاشنہ صاحب غیاث گوید کہ زمان آورد دوران میزان پڑ کہ بوقبیس

ما این را از شرح قران التمدین یا تہ ایم شاید مجال پاسنگی پڑ مولف عرض کند
 مولف غرض کند کہ مرکب است از پامینی کہ موافق قیاس است (ارو و) برابری برتک
 خودش و سن بالفتح کہ یعنی مثل و مانند می آید **پاس نمک** اصطلاح۔ بقول بکرنگاہ
 فارسیان این مرکب را وضع کرده اند برای داشتن حق نمک و این کلمہ بالکد و داشتن و
 پاشنہ (ارو و) دیکھو پاشنہ۔ نگاہ داشتن مستعمل مولف عرض کند کہ

پاسنگ اصطلاح۔ صاحبان بہان و موافق قیاس است و سند این بر معنی اول
 ناصری و سروری و بکر رشیدی و بیارہ ہوید پاس گذشت و متعلق یعنی ہشتم اوست و مرکب
 و سراج ذکر این کرده اند مولف عرض اصنافی باشد (ارو و) پاس نمک۔

قیاس (میرا ہی ہمدانی) شعر ابیدل	شک کا پاس۔
و پاسوختہ در کوچہ دوان و بدل جیفہ پرست	پاسوار اصطلاح۔ بقول برہان و
و بلب نالہ گداز (اُرو) (ا) ویکہ بقیار	جامع معنی سوار پاسست کہ پیادہ و جلد و
پاسوختہ اس شخص کو کہہ سکتے ہیں جس	چاہک است صاحبان بحر و بہار مجھ و اند
کے پاؤں چلے ہوئے ہوں اور چلنے سے	و ناصر ہی ہم ذکر این کردہ اند مولف
سخت و رہو۔	کنند کہ موافق قیاس است (اُرو) پیادہ
پاسودن مصدر اصطلاحی۔ بقول بحر و	پا۔ پیدل۔ جلد چلنے والا۔
بہار و اندکنا یہ از راہ رفتن (در ویش والہ ہروی	پاسوان اصطلاح۔ بقول اندکنا
سرخاری نبود و ہمہ راہ طلب کہ بدریوز	فرنگ فرنگ مبدل پاسبان است
نسودم بدر او پائی و مولف عرض کند کہ	مولف عرض کند کہ خلاف قیاس نیست
از قیاس است و کنا یہ کہ در رفتار پای	کہ موحدہ بہ او بدل می شود چنانکہ آب
سودہ میشود (اُرو) چلنا۔	و او (اُرو) ویکہ پاسبان۔
پاسوز اصطلاح۔ بقول بول چال بحر و	پاسوختہ اصطلاح۔ بہار و اندکنا
معاصرین عجم (ا) بمعنی بی قرار و مضطرب۔	این کردہ از معنی ساکت و در نسخہ ویکیش
عاشق مولف عرض کند کہ ہمہ محققین	(ا) ہرزہ گرد و بقیار مولف عرض کند
تیماس است و فارسی جدید و کنا یہ ایست	کہ (ب) کنا یہ باشد از کسی کہ مذکور باشد
	و رفتار۔ اسم فاعل ترکیبی است و موافق

<p>پرمی (اروو) (۱) بیقرار و مضطرب (۲) عاشق و کینه دار پاسه اصطلاح - بقول برهان و جامع بروز این می نماید چنانکه تخم و تخم و جوار و رو که آنرا کاسه (۱) یعنی تاسه و غلواسه که میل کردن بهر چیز است مرکب از تاس و های نسبت گیریم که تعلق (۲) غم و اندوه و (۳) فشرودن گلو و با همی ازین ندار و باشد که این را یعنی دوم بجای حرف اول تاسی قرشت هم آمده - صا انند نقلش برداشته - خان آرزو در سراج بزرگ اصفیه - عربی - اسم مذکر - رجحان طبع - نسبت قول برهان گوید که تحقیق آنست که تاسه بوقالی میلان (۲) غم و اندوه - مذکر (۳) فشرودگی است چنانکه شهرت دارد و بیانی فارسی تصحیف گلو کا ترجمه - گلا گهو ثنا کا حاصل یا المصدر مولف عرض میکند که بخیاں برای معنی اولین پاسیدن مصدر اصطلاحی بقول برهان اصل است بترکیب پاس بهمانی شمش و تاسی و سروری و ناصری بر وزن مالیدن یعنی نسبت - مخفی مباد که معنی اول میل است نه (۱) نگاهبانی و بیدار خوابی و (۲) پاس میل کردن و برای معنی دوم با تاسه بوقده داشتن و بقول بکر یعنی نگاهبانی کردن اول اصل است و مضرتی به ترکیب پاس بی و پاس داشتن (سالم التصریف) که غیر و های نسبت و این مبتدیان آن چنانکه اسب ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید مولف و اسب و معنی سوء فشرودگی گلوست که حاصل عرض کند که مرکب است از اسم مصدر بالمصدر معنی بیان کرده محققین بالاست و پاس که گذشت زیادت تحتانی معروف و مجاز معنی دوم و آنچه به نوقالی اول عوض و علامت مصدر و آن ظاهر با اصول</p>	<p>پرمی (اروو) (۱) بیقرار و مضطرب (۲) عاشق و کینه دار پاسه اصطلاح - بقول برهان و جامع بروز این می نماید چنانکه تخم و تخم و جوار و رو که آنرا کاسه (۱) یعنی تاسه و غلواسه که میل کردن بهر چیز است مرکب از تاس و های نسبت گیریم که تعلق (۲) غم و اندوه و (۳) فشرودن گلو و با همی ازین ندار و باشد که این را یعنی دوم بجای حرف اول تاسی قرشت هم آمده - صا انند نقلش برداشته - خان آرزو در سراج بزرگ اصفیه - عربی - اسم مذکر - رجحان طبع - نسبت قول برهان گوید که تحقیق آنست که تاسه بوقالی میلان (۲) غم و اندوه - مذکر (۳) فشرودگی است چنانکه شهرت دارد و بیانی فارسی تصحیف گلو کا ترجمه - گلا گهو ثنا کا حاصل یا المصدر مولف عرض میکند که بخیاں برای معنی اولین پاسیدن مصدر اصطلاحی بقول برهان اصل است بترکیب پاس بهمانی شمش و تاسی و سروری و ناصری بر وزن مالیدن یعنی نسبت - مخفی مباد که معنی اول میل است نه (۱) نگاهبانی و بیدار خوابی و (۲) پاس میل کردن و برای معنی دوم با تاسه بوقده داشتن و بقول بکر یعنی نگاهبانی کردن اول اصل است و مضرتی به ترکیب پاس بی و پاس داشتن (سالم التصریف) که غیر و های نسبت و این مبتدیان آن چنانکه اسب ماضی و مستقبل و اسم مفعول نیاید مولف و اسب و معنی سوء فشرودگی گلوست که حاصل عرض کند که مرکب است از اسم مصدر بالمصدر معنی بیان کرده محققین بالاست و پاس که گذشت زیادت تحتانی معروف و مجاز معنی دوم و آنچه به نوقالی اول عوض و علامت مصدر و آن ظاهر با اصول</p>
---	---

فارسى زبان مصدر جملی است و باصول	رویش از زلف گشته عنبر پوش پ و ذکر منی سوم
ما مصدر حقیقی که صراحت هر دو بر (اسم مصدر)	هم کرده صاحب موید مذکر منی سوم و چهارم
گذشت و ما این را کامل التصریف و انهم	برای تأیید فضلا صراحت مزید کند که (۵)
که مضارع این پاسد باشد و هر دو خوش بیابان	پای دپای اورا نشان ز در سراج می فرماید
کرده صاحب بحر درست است و معنی	که بسنی انشان است بکج معانی و معنی از هم
اول بیان کرده محققین اول الذکر برای	یختن هم مولف صراحت عرض کند که مقصود از معنی
حاصل بالمصدر (ا کرو) (۱) نگا بیانی	اول اسم پاسد را در صدر پاشیدن است
کرنا (۲) پاس رکنا	که می آید و مقصود از معنی دوم که محققین بالا تعریف
پاش بقول برهان و نام زنی پروزان	تویشی مکروه اند ما معانی بالمدیر پاشیدن است
ماش (۱) معنی پریشان و انشان و در	که معنی پاشندگی باشد و معنی سوم درست است
معنی از هم پاشیدن و بر افشانیدن هم (۲)	و معنی چهارم غلط محض و خبر سید بد از بی خبری
امر بان معنی نیز معنی پریشان کن و از هم جدا	محققین که این معنی غیر از ترکیب امر حاضر با همی
بر افشان (سعدی ۵) جو امر و خوش	حاصل نمی شود و سند سراج الدین راجی سند
خومی و بخشده باش پ و چو حق بر تو پاشد تو	تحقیق ماست و معنی پنجم مختلف پایش - صراحت
بر بنده پاش پ صاحب سروری گوید که	صاحب موید الفضلا برای تأیید سلطان کتب
(۴) معنی افشاننده و نثار کننده (سراج	الدين درست باشد و فضلا ازین بی خبر نباشند
راجی ۵) زلفش از بوی گشته عنبر پاش پ	(ا کرو) (۱) و کبیر و انشان (۲) چهارم

بقول آصفیہ آبپاشی۔ پانی وغیرہ کا زمین پر پکڑا این کو وہ گوید کہ مراد پاجان است
چہر کتا (۳) چہرک (۴) چہرکنے والا (۵) اسکا کہ گذشت مولف عرض کند کہ ہمیں اسم
پاؤن۔ اس کے پاؤن کو۔ حال است از پاشیدن و پاجان کہ گذشت

پاشا اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ فرہنگ
فرہنگ لغت ترکی است یعنی خداوند معظم و سرور و حقیقت (اسم حال) بجائیش گذشت (ارو) (ارو)
بزرگ مولف عرض کند کہ در فارسی زبان ہم زمانہ حال میں چہرکنے والا۔

این را محقق پادشاہ بخت وال مہلہ وہامی
ہو تر تو ان گرفت و معنی بالہ ہم مجاز پادشاہ کہ
یعنی سلطان باشد (ارو) براسر وار۔

پاشامہ اصطلاح۔ بقول انند بھوالہ
فرہنگ فرہنگ بیروزن و معنی پاجامہ مولف
عرض کند مبدل پاجامہ باشد کہ گذشت

چنانکہ کاج و کاش۔ معاصرین عجم بر بان ندارند بحکم کتاب است و بہار بسند ہمین شعر تاثیر
و محققین اہل زبان ازین ساکت صاحب مویذ (ب) پاشامی خط را نوشتہ بدکری بیانی

بر پاجامہ ذکر این بھوالہ ز فائگو یا گروہ بالجلد کردہ خان آرزو گوید کہ ازین سند ہمین تاثیر
لغت متروک می نماید (ارو) ویکہو پاجامہ۔ مستفاد میشود کہ عبارت از دور دور نوشتن
پاشان اصطلاح۔ صاحب رشیدی حرف است مولف عرض کند کہ بہار دست

<p>گوید و تحقیق ما (الف) حاصل بالمصدر (پاشا) ^{پیدان} حسنت بریز و صرصر آہم کند اور اوق گل را پاش</p>	<p>است کہ می آید و (پاشانی خط) کہ مرکب از</p>
<p>ہمان است بمعنی تخریر پیشان و دور و راست</p>	<p>پاش پڑ مولف عربی کند (۲) فارسیان استقامت</p>
<p>بر غلات تخریر گنجان - خان آرزو غلط کر و کہ</p>	<p>این معنی ریزہ ریزہ و پارہ پارہ ہم می کنند چنانکہ</p>
<p>(الف) را متعلق بر مصدر پاشیدن دانست</p>	<p>گویند "او دلم را پاش پاش کرد" یعنی پارہ</p>
<p>(ارو) (الف) دور دور گنجان کی کند</p>	<p>پارہ کرد و ان معنی مجاز معنی اول است و پس</p>
<p>صاحب آصفیہ نے چند را پر لکھا ہے سے فرق</p>	<p>درین اصطلاح تکرار اسم مصدر پاشیدن است</p>
<p>فرق سے (ب) تخریر کی غیر گنجان تخریر کا</p>	<p>دیگر یہ ہے و از ہمین شعر خواجہ آصفی مصدر</p>
<p>چند را بن - مذکر -</p>	<p>پاش پاش کردن بمعنی (۱)</p>
<p>پاش پاشیدن بقول بحر متعدی پاشیدن</p>	<p>متفرق و پراگندہ و پریشان کردن پیدا است</p>
<p>کہ می آید و کامل التصریف است کہ مضارع</p>	<p>(۲) پارہ پارہ کردن ہم (ارو) (الف)</p>
<p>این (پاشاند) آمدہ و شامل بر جہہ سمانی پاشیدن</p>	<p>(۱) پراگندہ - پریشان (۲) پاش پاش بقول</p>
<p>بر سبیل متعدی (ارو) و یکو پاشیدن یہ</p>	<p>پڑے - پڑے پڑے (ب) (۱) پراگندہ</p>
<p>اس کا متعدی ہے جیسے پھر کنا سے پھر کونا - کرنا - پریشان کرنا (۲) پاش پاش کرنا -</p>	<p>پاش پاش (الف) اصطلاح بقول بقول آصفیہ پارہ پارہ کرنا -</p>
<p>بحر و پارہ و مانند ہوں (۱) متفرق و پراگندہ پاشیدن</p>	<p>مصدر اصطلاحی بقول رہنا</p>
<p>(خواجہ آصفی ۷) در گلستان ہر کہ نام وقتہ</p>	<p>مصدر اصطلاحی بقول رہنا</p>

<p>برخواستن مولف عرض کند که خاوره جدید است و او بر قدم خود که بر جای ناهموار سکندری و معاصرین عجم بر زبان دارند و موافق قیاس و سخن و از همین عادت این مصدر را اصطلاحی کنایه است لطیف یعنی ایستادن بیجا و محقق قائم شد و معنی لغظی این سیر با احتیاط کردن است بیپاشیدن است که موقد و محذوف شده پاشیدن و مجازاً غایت حزم کردن مومناً (اگر دو) باقی ماند استعمال این در کلام قدما نیست البتة نهایت احتیاط کرنا -</p>	<p>برخواستن مولف عرض کند که خاوره جدید است و او بر قدم خود که بر جای ناهموار سکندری و معاصرین عجم بر زبان دارند و موافق قیاس و سخن و از همین عادت این مصدر را اصطلاحی کنایه است لطیف یعنی ایستادن بیجا و محقق قائم شد و معنی لغظی این سیر با احتیاط کردن است بیپاشیدن است که موقد و محذوف شده پاشیدن و مجازاً غایت حزم کردن مومناً (اگر دو) باقی ماند استعمال این در کلام قدما نیست البتة نهایت احتیاط کرنا -</p>
<p>پاشیدن بجای خودش به همین گذشت که اصل پاشنا اصطلاح - بقول برهان و جامع این است (اگر دو) که از بیونا -</p>	<p>پاشیدن بجای خودش به همین گذشت که اصل پاشنا اصطلاح - بقول برهان و جامع این است (اگر دو) که از بیونا -</p>
<p>پاشک اصطلاح - بقول برهان بفتح ثانی نیا روز خربزه و هندوانه و کدو و امثال آنها بر وزن ناوک یعنی خمیازه باشد صاحب ناصری را نیز که بجهت تخم نگاهدارند صاحب جهانگیری</p>	<p>پاشک اصطلاح - بقول برهان بفتح ثانی نیا روز خربزه و هندوانه و کدو و امثال آنها بر وزن ناوک یعنی خمیازه باشد صاحب ناصری را نیز که بجهت تخم نگاهدارند صاحب جهانگیری</p>
<p>گوید که همان پاشک است که به همین جهت گذشت بذكر این از امیر خسرو سندهد (له) چنان مولف عرض کند که این مبدل آنست و هم دیده ام کانسروه پاشی بخت زور دیده</p>	<p>گوید که همان پاشک است که به همین جهت گذشت بذكر این از امیر خسرو سندهد (له) چنان مولف عرض کند که این مبدل آنست و هم دیده ام کانسروه پاشی بخت زور دیده</p>
<p>پاشنامه و صاحبان رشیدی و سروری و پاشنامه و صاحبان رشیدی و سروری و پاشمرده گذاشتن مصدر اصطلاحی بقول ناصری و بهار بر معنی اول قانع - خان آرزو</p>	<p>پاشنامه و صاحبان رشیدی و سروری و پاشنامه و صاحبان رشیدی و سروری و پاشمرده گذاشتن مصدر اصطلاحی بقول ناصری و بهار بر معنی اول قانع - خان آرزو</p>
<p>بهار کنایه از غایت حزم و احتیاط کردن (صدا) در مسراج بذكر معنی اول می فرماید که بعد (۵) ای برق بی مرقبه پاشمرده نگذار نیست که های مختصی بالف بدل شده مولف</p>	<p>بهار کنایه از غایت حزم و احتیاط کردن (صدا) در مسراج بذكر معنی اول می فرماید که بعد (۵) ای برق بی مرقبه پاشمرده نگذار نیست که های مختصی بالف بدل شده مولف</p>
<p>هر خار این بیابان رزق برهنه پاشیست عرض کند که (پاشنه) که اصل این است مولف عرض کند که کسی که با احتیاط رود نگاهدار است از پاشنه و معنی لغظی این تعبیر</p>	<p>هر خار این بیابان رزق برهنه پاشیست عرض کند که (پاشنه) که اصل این است مولف عرض کند که کسی که با احتیاط رود نگاهدار است از پاشنه و معنی لغظی این تعبیر</p>

سامانی گوید که عجب از سامانی چرا که هرگاه خشک	آنست چنانکه خان آرزو خیالی کرده و همین
بمعنی خیاری باشد که برای تخم نگا هدارند لفظ پاش	است معنی اصلی و مطلق خوشه انگور و غریزه
بمعنی پاشیده مستدرک و زائد محض خواهد بود پس	و غیره که برای تخم نگا هدارند مجاز آن و ترات
صحیح همان است که معنی مطلق ثمری است که	در معنی سوم بر سهیل تبدیل است که هم فارسی
برای تخم نگا هدارند و لفظ پاشنگ و پاشنگه معنی	پیشین مجمله بدل شد چنانکه کاجی و کاشی و
خوشه انگور است که بر تاک خشک شود و حق	سند تبدیل های بتوز بشین در همین لغت که
تحقیق آنست که پاشنگ در اصل پاشنده بدل	مراون پاشنگ است پس مستحق شد که این
بود و ال به کات فارسی بدل شده چنانکه	منصف پاشنگه باشد بحدف های بتوز آخره و آنچه
در استخوان رند و استخوان رنگ و چون ثمری	بموتده اول به همین معنی گذشت مهتل این
برای تخم نگا هدارند خوب آن همانست که از	چنانکه اسپ و اسب - خان آرزو و تعریف
هم نپاشند بدین نام موسوم شده و پاشنگ	پاشند صحیح نکرد (اروو) (۱) و
بحدف یا منصف آنست و پاشنگ تبدیل آن	(۲) و کپور باشنگ (۳) و کپور پاشنگ و پاشنگ
چنانکه پاشیده و پاشیده پس مراد نیست	پاشنگه اصطلاح - بقول برهان و جهانگیری
چنانکه بعضی گمان برده اند مولف عرض کند	و موید همان پاشنگ معنی اول و دوش معنی
که خشک نیست که پاشنده اصل است یعنی انگور گوید که	ما صراحت معنی و ماخذش و اشاره
خشک که برای تخم نگا هدارند و تاک خشک	این همه را بنا کرده ایم که این اصل است
شده می پاشد یعنی می ریزد و پاشنگه بدل	و آن منصف این (اروو) و کپور پاشنگ

<p>داخل ہو لیکن (پاشنہ در) فارسی میں پٹ کے ہرگز پیدا نیست پس معقین بالانحرور برلفظ و اس ہیرے کا نام ہے جو چوکھٹ پر صحن اسٹے سنی نہ کروہ اند و سکندری خورد و اند و ہمایون قائم رہتا ہے کہ دروازے کے وزن کو سنبھالے عجم ہم با ما اتفاق دارند و معنی اول را برای رہے۔ ہمارے میں اس کو (دروازے) این اصطلاح غلطی نگارند (ارو) (۱)</p>	<p>کی چول) کہنا چاہئے یا (پٹ کی چول) نقاب کرنا (۲) نقاب کرنے والا۔</p>
<p>پاشنہ کوپ اصطلاح - بقول بہار (۱) پاشو اصطلاح - بقول انڈیکوالہ فرینگ</p>	<p>نقاب نمودن و پی در پی رسیدن بکشتی کہ پاشنہ فرنگ بضم شین معجمہ (۱) عصای چوپانان</p>
<p>گریزندہ را بسر انگشت پای خود گرفته و ملاصق و مسافران و بقول رہنما بحوالہ سفرنامہ</p>	<p>نمودہ می رسیده باشد۔ صاحب انڈیکوالہ فرینگ ناصر الدین شاہ قاجار (۲) بفتح شین معنی</p>
<p>صاحب بھر دست گوید کہ (۲) کسی را گویند کہ بر نیز مولف عرض کند کہ معنی اول حالاً</p>	<p>در پس گریختہ بدود و آنرا در عربی شاقب گویند بزبان معاصرین عجم نیست ولیکن موافق</p>
<p>و برای معنی اول می فرماید کہ پی در پی رسیدن قیاس است کہ اسم فاعل ترکیبی است</p>	<p>ہم مولف عرض کند کہ معنی دوم اسم فاعل بمعنی پاشوندہ و قائم مقام پای یعنی ہمان</p>
<p>ترکیبی است یعنی نقاب کنندہ کہ بر نشان محصا است کہ با عداوش چوپانان و مسافران</p>	<p>پاشنہ گریزندہ می و نیز آنرا می گویند یعنی اول بر نیزند و کار خود در رفتار می گیرند و معنی</p>
<p>(پاشنہ کوپ شدن) یا حاصل بالمصدر پاشندہ و م امر حاضر مصدر کتب (پاشندن) کہ بجای</p>	<p>کوبی۔ درست باشد و معنی اول از (پاشنہ کوب) گذشت معنی سبب و کتب شین و معنی دوم</p>

<p>تصرف محاوره باشد (ارو) (۱) چروا ^{پوشیدن} اورسافرون کا عصا مذکر (۲) اشته - کپڑا ره - است (ارو) شیرینی - موتش - و کپور چین -</p>	<p>تصرف محاوره باشد (ارو) (۱) چروا ^{پوشیدن} اورسافرون کا عصا مذکر (۲) اشته - کپڑا ره - است (ارو) شیرینی - موتش - و کپور چین -</p>
<p>پاشیدن بقول بهار معنی (۱) پریشان پاشیدن و گردن (صائب) دل روشن بهم می پاشد آخر جسم صائب را بگفتان کی</p>	<p>(پاشیدن) کا امر حاضر - پاشیدن اصطلاح - بقول بهار ^{پاشیدن} پاشیدن و گردن (صائب) دل روشن بهم می پاشد آخر جسم صائب را بگفتان کی</p>
<p>بروزن آسیب زردبان وزینہ پارا گویند - (مولانا مظهر) ساعت بتان سرای و پروہ آن ماہ سیما میتواند شدہ صاحب بام قصرش کز علو پا کاخ و دارہ فراز لامکان</p>	<p>بروزن آسیب زردبان وزینہ پارا گویند - (مولانا مظهر) ساعت بتان سرای و پروہ آن ماہ سیما میتواند شدہ صاحب بام قصرش کز علو پا کاخ و دارہ فراز لامکان</p>
<p>آورده اند و از عمود صبح پاشی برین بسته اند وزینات نفس آنرا زردبان آورده اند ناصری بذکر این گوید کہ شیب یعنی زیر است اول و دوم گوید کہ (۳) افشانیدن ہم میفرماید</p>	<p>آورده اند و از عمود صبح پاشی برین بسته اند وزینات نفس آنرا زردبان آورده اند ناصری بذکر این گوید کہ شیب یعنی زیر است اول و دوم گوید کہ (۳) افشانیدن ہم میفرماید</p>
<p>صاحب رشیدی بر (پای شیب) میفرماید کہ کامل التصریف است و معنای این پاشیدن کہ عقبہ ایست و شوار برای رمی حمار و بجز پامی اول زینہ پایہ - خان آرزو در سراج</p>	<p>صاحب رشیدی بر (پای شیب) میفرماید کہ کامل التصریف است و معنای این پاشیدن کہ عقبہ ایست و شوار برای رمی حمار و بجز پامی اول زینہ پایہ - خان آرزو در سراج</p>
<p>گوید کہ معنی زینہ پایہ و بجز عقبہ و شوار گذار کہ برای رمی حمار است و فرماید کہ آنچه صاحب رشیدی معنی ثانی حقیقت فهمیدہ خطاست</p>	<p>گوید کہ معنی زینہ پایہ و بجز عقبہ و شوار گذار کہ برای رمی حمار است و فرماید کہ آنچه صاحب رشیدی معنی ثانی حقیقت فهمیدہ خطاست</p>
<p>مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی معنی و معنی سوم مجاز مجاز کہ از پاشیدن آب پری معنی است و معنی دوم و چهارم مجازش</p>	<p>مولف عرض کند کہ اسم فاعل ترکیبی معنی و معنی سوم مجاز مجاز کہ از پاشیدن آب پری معنی است و معنی دوم و چهارم مجازش</p>